

جفا

جفا

چشم اندازی از
کتاب مقدس

رنдал ج هیلیرند

جفا

چشم اندازی از کتاب مقدس

رندی هیلیبند

جفا: چشم اندازی از کتاب مقدس

کپی رایت © ۲۰۱۳، توسط رندال ج. هیلبرند. همه حقوق محفوظ است. هر گونه تقلید و استفاده از این اثر به هر شکل بدون اجازه کتبی نویسنده ممنوع است.

کتابخانه کنگره فهرست نویسی انتشار داده ها

شماره ثبت:

مگر در مواردی که ذکر شده است، تمام آیات از ترجمه شریف گرفته شده است.

طراح قالب جلد و آرم: آکسانا لیخونوس، DDD-Studio Design

تلفن: ۰۰۳۸۰۴۴۴۵۱۵۲۵۱

ایمیل: info@ddd.com.ua

وب سایت: www.ddd.com.ua

این کتاب به برادران و خواهران مسیحی من تقدیم میشود "زیرا که به شما عطا شد به خاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او بلکه زحمت کشیدن هم برای او" فیلیپیان ۱:۲۹.
من به شما احترام می گذارم و در دعاهای من هستم.

فهرست مطالب

۳	➤ قانون کپی رایت.....
۴	➤ صفحه تقدیم.....
۵	➤ فهرست مطالب.....
۶	➤ پیشگفتار.....
۸	➤ زمانهای آخر.....
۱۰	➤ فهم کلام خداوند در متی ۱۰: ۱۶-۳۹.....
۱۰	❖ بخش و متن.....
۱۱	❖ راهکارهایی برای جفا.....
۱۷	➤ شرح متی ۱۰: ۱۶-۳۹.....
۱۹	➤ کاربرد متی ۱۰: ۱۶-۳۹.....
۲۲	➤ ضرورت کلام خداوند ، تفکر در آن و دعا.....
۲۲	❖ کلام خداوند.....
۲۳	❖ تفکر.....
۲۵	❖ دعا.....
۲۷	➤ تشویق در زمان مواجه شدن با جفا.....
۲۷	❖ حقایق تشویق کننده!.....
۲۷	▪ عیسی مسیح بر دنیا پیروز شده است.....
۲۷	▪ جفا وسیله ای در دست خدا.....
۲۹	▪ هیچ چیز نمی تواند شما را از محبت مسیح جدا کند.....
۳۰	❖ کمک تشویق کننده !.....
۳۰	▪ تثلیث.....
۳۱	▪ حکمت.....
۳۳	▪ فیض.....
۳۶	▪ دعاهای مقدسین.....
۳۷	❖ سخنان دلگرم کننده پایانی.....

ضمیمه

۳۹	بحث پیرامون متی ۱۰: ۱۶-۳۹.....
۴۱	نگاه اجمالی در مورد درباره جفا در کتاب اعمال رسولان.....
۴۳	جفا و کلیسا.....
۵۹	درباره نویسنده.....

پیشگفتار

هدف این کتاب کمک و تشویق دوستان مسیحی در سراسر دنیا می باشد که برای خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح در جفا هستند. بر طبق آمار وورلد واچ ۲۰۱۳، ۵۰ کشور پیشرو در جفا مسیحیان ذکر شده اند. آن کشورها عبارتند از:

کره شمالی	مالدیو	کلمبیا
لائوس	موریتانی، کنیا	نیجریه
بحرین	مالی	تونس
عربستان سعودی	تانزانیا	اوگاندا
ترکمنستان	کومور	پاکستان
سرزمین های فلسطینی	ایران	هندوستان
افغانستان	کشور مصر	قزاقستان
قطر	مالزی	اتیوپی
کشور چین	یمن	میانمار
عراق	امارات متحده عربی	قرقیزستان
ویتنام	جیبوتی	ازبکستان
آذربایجان	اریتره	کویت
سومالی	برونئی	نیجر
عمان	تاجیکستان	لیبی
مراکش	سوریه	اردن
اندونزی	بوتان	الجزایر
	سودان	

عقیده من این است که کتاب مقدس تعلیم می دهد هنگامی که دنیا به روزهای آخر نزدیک می شود روزهایی که به ربوده شدن کلیسا می انجامد بی اعتنایی به خداوند، کلام او و حقیقت بیشتر می شود. هنگامی که این اتفاق می افتد، من همچنین معتقدم لیست کشورهایایی که به ایمانداران جفا می کنند بلندتر خواهد شد.

پدر آسمانی به فرزندانمانی که در جفا زندگی می کنند برکت بده. فیض و آرامش و محبت خود را در زندگی آنها نمایان کن.

پدر آسمانی نیازهای روزانه آنها را برآورده کن و به آنها شجاعت و قوت بده تا شاهدان تو باشند. همچنین به ایشان فیض ببخش تا به تو وفادار مانده و تا پای مرگ به تو اعتماد کنند. در نام عیسی مسیح آمین.

رندی و همسرش آنت، از سال ۲۰۰۱ در اوکراین زندگی می کنند و به رهبری سمینارهای آموزشی برای گروه های شبانان، سرپرستان، مبشران و همسران آنها می پردازند. رندی، به عنوان یک شبان سابق، می تواند در مورد چگونگی بنا کردن کلیسایی پویا و چگونگی بسیج کلیسا برای انجام بشارت در سراسر کشورهای اوراسیا آموزش های مفیدی را ارائه دهد. به عنوان همسر یک شبان سابق، آنت قادر به آموزش همسران رهبران کلیسا درباره موضوعات مختلف مورد علاقه

آنها می باشد. رندی نیز به صورت آنلاین برای کسانی که می خواهند در مورد مسائل مربوط به کلیساهای خود با وی مشورت کنند در دسترس است.

نشانی:

رندی هیلبرند

صندوق پستی ۵۲

کیف، اوکراین ۰۲۱۷۵

تلفن: ۰۰۳۸۰۶۷۲۳۵۹۳۱۰

ایمیل: randy.hillebrand@crossworld.org

زمانهای آخر

و از آن زمان عیسی به شاگردان خود خبر دادن آغاز کرد که رفتن او به اورشلیم و زحمت بسیار کشیدن از مشایخ و رؤسای کهنه و کاتبان و کشته شدن و در روز سوم برخاستن ضروری است. و پطرس او را گرفته، شروع کرد به منع نمودن و گفت: «حاشا از تو ای خداوند که این بر تو هرگز واقع نخواهد شد!» اما او برگشته، پطرس را گفت: «دور شو از من ای شیطان زیرا که باعث لغزش من می‌باشی، زیرا نه امور الهی را بلکه امور انسانی را تفکر می‌کنی! آنگاه عیسی به شاگردان خود گفت: «اگر کسی خواهد متابعت من کند، باید خود را انکار کرده و صلیب خود را برداشته، از عقب من آید. زیرا هر کس بخواد جان خود را برهاند، آن را هلاک سازد؛ اما هر که جان خود را بخاطر من هلاک کند، آن را دریابد. زیرا شخص را چه سود دارد که تمام دنیا را ببرد و جان خود را ببازد؟ یا اینکه آدمی چه چیز را فدای جان خود خواهد ساخت؟ زیرا که پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خویش به اتفاق ملائکه خود و در آن وقت هر کسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد. (انجیل متی ۱۶: ۲۱-۲۷)

با گسترش مسیحیت، ایمانداران با مراتب مختلفی از جفاها رو به رو شده اند. بر اساس مطلب بالا که نشان می دهد نجات دهنده ما رنج کشید، بنابراین ما نیز همانگونه باید آماده برای مواجه شدن با این رنجهای باشیم. به ویژه که مطابق با کلام خداوند در عبرانیان ۲:۱ " اما در این زمانهای آخر به واسطه پسر خود با ما سخن گفته است، پسری که او را وارث همه چیز مقرر داشت و به واسطه او جهان را آفرید. " ، در زمانهای آخر به سر می بریم و در حالی که پایان این دوره نزدیک است، شاهد تحقق یافتن کلام پولس رسول به تیموتائوس، هستیم .

پولس در حالی که درباره زمانهای آخر می نویسد، در رساله (دوم تیموتائوس ۳: ۱-۵) به تیموتائوس تعلیم می دهد:

"اما آگاه باش که در روزهای آخر، زمانهای سخت پیش خواهد آمد. مردمان خودپرست، پولدوست، لافزن، متکبر، ناسزاگو، نافرمان به والدین، ناسپاس، ناپاک، بی عاطفه، بی گذشت، غیبتگو، بی بندوبار، وحشی، دشمن نیکویی، خیانتکار، عجول و خودپسند خواهند بود. لذت را بیش از خدا دوست خواهند داشت و هر چند صورت ظاهر دینداری را دارند، منکر قدرت آن خواهند بود. از چنین کسان دوری گزین."

آنچه که هر فرد باید انجام دهد، این است که به دنیای امروز نگاه کند تا ببیند که شریک در حال قدرت گرفتن است، در نتیجه کلام پولس رسول بیشتر و بیشتر تحقق یافته، آشکار می شود و زمانی که این موضوع اتفاق می افتد، کلیسا به خاطر خداوند و عدالتش، مورد نفرت بیشتر دنیا واقع می شود. مطابق کلام عیسی مسیح در یوحنا (۱۵: ۱۸-۱۹) می خوانیم: " اگر دنیا از شما نفرت دارد، به یاد داشته باشید که پیش از شما از من نفرت داشته است. اگر به دنیا تعلق داشتید، دنیا شما را چون کسان خود دوست می داشت. اما چون به دنیا تعلق ندارید، بلکه من شما را از دنیا برگزیده ام، دنیا از شما نفرت دارد." بنابراین همانگونه که دنیا در حال طرد کردن و دور شدن از خداوند و اصول اخلاقی اوست، به مراتب بیشتر به اهداف شیطانی و کارهای غیر اخلاقی نزدیک شده و خواهشهای نفسانی بشر و جفاها به مسیحیان افزایش خواهد یافت.

با چنین اتفاقاتی، نیکوکارانه زندگی کردن، ایستادن برای حقیقت و انتشار پیغام نجات از طریق مسیح به خاطر جفاهای گوناگون و حتا خطر مرگ در بعضی کشورها، سخت تر خواهد شد.

با وجود این، پاسخ مسیحیت به این حمله بر علیه ایمانش و خودش و حتا کسی که عاشقش هست، چیست؟ مشتاق آن هستم که در این کتاب، زیر بنایی بر اساس متون کتاب مقدسی برایتان بنا کنم تا بدانید چه عکس العملی در برابر این جفاها داشته باشید.

متی ۱۰، موضوع اصلی در این بحث خواهد بود که روی آن تمرکز خواهیم کرد.

فهمِ متی ۱۰: ۱۶ - ۳۹

بخش و متن

متی ۱۰: ۱۶-۳۹

۱۶ خوب توجه کنید، من شما را مانند گوسفندان به میان گرگها می فرستم. شما باید مثل مار هوشیار و مانند کبوتر، بی آزار باشید.

۱۷ مواظب باشید زیرا مردم شما را تحویل دادگاه ها خواهند داد، و شما را در کنیسه ها تازیانه خواهند زد.

۱۸ و شما را به خاطر من پیش فرمانروایان و پادشاهان خواهند برد تا در برابر آنان و ملل بیگانه شهادت دهید.

۱۹ اما وقتی شما را دستگیر می کنند نگران نباشید که چه چیز و چطور بگوئید چون در همان وقت آنچه باید بگوئید به شما داده خواهد شد

۲۰ زیرا گوینده، شما نیستید بلکه روح پدر آسمانی شما است که در شما سخن می گوید.

۲۱ برادر، برادر را و پدر، فرزند را تسلیم مرگ خواهد نمود. فرزندان علیه والدین خود برخوانند خاست و باعث کشتن آنها خواهند شد.

۲۲ همه مردم به خاطر نام من که شما بر خود دارید از شما متنفر خواهند بود، اما کسی که تا آخر ثابت بماند نجات خواهد یافت.

۲۳ هر گاه شما را در شهری آزار می رسانند به شهر دیگر پناهنده شوید. بدانید که پیش از آنکه به تمام شهرهای اسرائیل بروید پسر انسان خواهد آمد.

۲۴ شاگرد از معلم خود و خادم از ارباب خویش بالاتر نیست .

۲۵ شاگرد می خواهد به مقام معلم خود برسد و خادم به مقام ارباب خویش. اگر پدر خانه را بعلزبول بخوانند چه نسبتهای بدتری به اهل خانه اش خواهند داد.

۲۶ پس نترسید، هر چه پوشیده است، پرده از روی آن برداشته می شود و هر چه پنهان است آشکار خواهد شد

۲۷ آنچه را من در تاریکی به شما می گویم باید در روز روشن اعلام کنید و آنچه را محرمانه می شنوید باید در بام خانه ها با صدای بلند بگوئید

۲۸ از کسانی که جسم را می کشند ولی قادر به کشتن جان نیستند نترسید. از کسی بترسید که قادر است جسم و جان، هر دو را در دوزخ تباہ سازد.

۲۹ آیا دو گنجشک به یک ریال فروخته نمی شود؟ با وجود این، بدون اجازه پدر آسمانی شما حتی یکی از آنها به زمین نخواهد افتاد.

۳۰ واما در مورد شما، حتی موهای سر شما شمرده است .

۳۱ پس نترسید، شما از گنجشکهای بیشمار بیشتر ارزش دارید.

۳۲ پس هر کس در برابر مردم خود را از آن من بدانند من نیز در برابر پدر آسمانی خود او را از آن خود خواهم دانست

۳۳ اما هر که در برابر مردم بگوید که مرا نمی شناسد من نیز در حضور پدر آسمانی خود خواهم گفت که او را نمی شناسم.

۳۴ گمان نکنید که آمده ام تا صلح به زمین بیاورم، نیامده ام که صلح بیاورم بلکه شمشیر .

۳۵ من آمده ام تا در میان پسر و پدر، دختر و مادر، عروس و مادر شوهر اختلاف بیاندارم .

۳۶ دشمنان شخص، اعضای خانواده خود او خواهند بود.

۳۷ هر که پدر یا مادر خود را بیشتر از من دوست داشته باشد لایق من نیست و هر کس که دختر یا پسر خود را بیش از من دوست بدارد لایق من نمی باشد

۳۸ هر که صلیب خود را بر ندارد و به دنبال من نیاید لایق من نیست.

۳۹ هر کس فقط در فکر زندگی خود باشد آن را از دست خواهد داد ولی کسی که به خاطر من زندگی خود را از دست بدهد زندگی او در امان خواهد بود.

عیسی مسیح در متی ۱۰: ۱۶-۳۹ به دوازده شاگردش تکلیف خاصشان را یادآوری می کند. او آنها را برای موعظه پیغام پادشاهی خداوند به یهودیان اسرائیل فرستاد، اما قبل از عزیمت، عیسی با آنها درباره چیزهایی که در آینده بعد از صعودش به آسمان و بنای کلیسا، با آن رو به رو خواهند شد، صحبت کرد. معهذا حقیقت و کاربرد این مطالب تنها برای دوازده شاگرد نبوده بلکه امروزه برای همه ایمانداران و آنهایی که در آزمایشهای سخت هستند، کاربردی ست.(برای بررسی دقیق متن، لطفن به ضمیمه مراجعه کنید.)

راهکارهایی برای جفا

در این متن، عیسی مسیح به دوازده شاگردش شناختی صادقانه و روشن داد از آن چیزی که در آینده به خاطر پیروی از او، برایشان محتمل بود. تصویری که عیسی مسیح برای آنها تداعی کرد، متضمن حقیقت جفا بود. عیسی مسیح برای آنکه آنها را برای چیزی که مواجه می شوند، آماده کند به دو نکته مهم اشاره کرد: (۱) معنای پیروی کردن از مسیح چیست؟ (۲) چگونه به عنوان یکی از پیروان مسیح، می توان عمل کرد؟ راهکارهای زیر، نکاتی ست که عیسی مسیح به منظور کمک به شما در زندگیتان و موقعیتهای شخصی به کار می برد. باشد که مطالعه این مطالب باعث برکت و تشویق شما بشود.

۱. گوسفند بودن در میان گرگها. (آیه ۱۶)

زمانی که عیسی مسیح شروع به عنوان کردن موضوع جفا می کند، در مقدمه به دوازده شاگردش می گوید "هان، من شما را مانند گوسفندان در میان گرگان می فرستم؛ پس مثل مارها هوشیار و چون کبوتران بی آزار باشید."

بدیهی ست که شاگردان با هدفی مشخص به مکانی خطرناک فرستاده می شدند. تصویری از متانت و آرامش مسیح، بره های درمانده و سرگردان در محاصره گرگهای وحشی و شریر (همان کسانی که مخالفت می کردند با آنها و می خواستند آنها را بکشند از قبیل رئیس کاهنان، اعضاء شورا، فریسی ها، صدوقی ها، غیر یهودیان و همه کسانی که به ضد مسیح بودند) با آگاهی از این حقیقت، عیسی مسیح مشتاق بود که آنها را آماده کند.

۲. زیرک و بی آزار بودن در رفتار. (آیه ۱۶)

زمانی که مسیح در حال آماده سازی شاگردان بود، اولین دغدغه اش، طرز رفتار و برخورد آنها بود. چرا که از آنها می خواست در زمان مواجه شدن با حمله گرگها، در نحوه برخوردشان، زیرک و بی آزار باشند.

عیسی مسیح از آنها می خواست که در حضور دشمنانشان چون کبوتر بی آزار و ساده باشند. کلمه "بی آزار" در این ارتباط به معنای واقعی کلمه "خالص، ناب" می باشد. بنابراین خادم خداوند در زندگی شخص اش، در خدمتش و در زمان مواجه شدن با جفاها باید همانند "کبوتر بی آزار" دیده شود. زندگی استیفان نمونه ای از این نوع بود.

در رساله اعمال رسولان (۸:۶) نوشته شده: "اما استیفان پر از فیض و قوت شده، آیات و معجزات عظیمه در میان مردم از او ظاهر می شد." این رساله همچنین بیان می کند که او مردی حکیم و پر از روح القدس بود (اعمال رسولان ۶:۱۰) به خاطر شخصیت مهربانی که داشت و چون آنهایی که به ضد او بودند، قادر به درک حکمتش و روح القدسی که در او بود و از طریق او کار می کرد؛ نبودند، بر علیه او توطئه چیدند و زمانی که مخالفانش نتوانستند هیچ چیزی بر علیه او پیدا کنند، به بهانه اشتباه ارائه دادن کلام خداوند، تلاش برای بدنامی او کردند تا ادعایی برای بازداشتش به دست آورند. (اعمال رسولان ۶:۱۴) در نتیجه استیفان به حضور شورای یهود برده شد (اعمال رسولان ۷) گروهی از بدکاران و گرگهای وحشی، مسئول مرگ او بودند. در کلام خداوند نوشته شده زمانی که این مرد خدا در حضور آنها ایستاده بود "و همه کسانی که در مجلس حاضر بودند، بر او چشم دوخته، صورت وی را مثل صورت فرشته دیدند." (اعمال رسولان ۶:۱۵) استیفان مردی که در رفتارش همچون کبوتر بی آزار بود، در نتیجه توطئه ها و دروغهای مردمان بی مرام، دستگیر و محاکمه می شد. (اعمال رسولان ۶: ۱۱-۱۴) به عبارت دیگر زندگی استیفان خیلی خالص و منزله از مسائل دنیوی بود و آنها نمی توانستند چیزی بر علیه او برای متهم کردنش پیدا کنند.

زندگی و شرایط استیفان، شبیه زندگی مرد دیگری به نام دانیال نبی ست.

"پس این دانیال بر سایر وزراء و والیان تفوق جست زیرا که روح فاضل در او بود و پادشاه اراده داشت که او را بر تمامی مملکت نصب نماید. پس وزیران و والیان بهانه می جستند تا شکایتی در امور سلطنت بر دانیال بیاورند اما نتوانستند که هیچ عتبی یا تقصیری بیابند، چونکه او امین بود و خطایی یا تقصیری در او هرگز یافت نشد."

(دانیال نبی ۶: ۳-۴)

دانیال همانند استیفان مردی شخصیت بود، مردی که به خاطر رفتارش مورد سرزنش بود. هیچ زمینه ای برای متهم کردن او در شخصیت و رفتارش پیدا نمی شد و این اطمینان به ایمان او بر می گشت. دانیال همانند استیفان همان رفتاری را که مسیح از شاگردانش میخواست یعنی مردانی چون کبوتر بی آزار بودن را عملی کرد. با وجود این جالب توجه هست بدانید که دانیال با حفاظت خداوند زمانی که در چاه شیران انداخته شد، از مرگ نجات پیدا کرد در حالیکه استیفان به خاطر ایمانش شهید شد. خداوند برای خدامتکارانش نقشه های منحصر به فردی دارد، نقشه هایی که هر کدام از خدمتکارانش باید مشتاق پذیرفتن آنها باشند.

عیسی مسیح همچنین به شاگردانش تعلیم میدهد که " در رفتارشان چون مار زیرک باشند" ولی برای بسیاری از مسیحیان مرتبط ساختن این عبارت با " بی آزار بودن چون کبوتر" در توصیف رفتار مسیحی، مشکل است اما با توجه به فصل ۱۶ اعمال رسولان، روشن است که هر دو عبارت به یکدیگر مرتبط هستند و هر دو عبارت به یک موضوع برمی گردد و آن، رفتار مسیحیان در میان گرگهاست!

برای "زیرک بودن" باید حکیمانه و ماهرانه رفتار کرد که هر دو از مشخصات مار می باشد. مرد خدا باید در این راه به خوبی رفتار کند مخصوصا در زمان مواجه شدن با گرگها در مشکلات و در زمانهای سخت. برای درک بهتر این موضوع، مطالب دیگری ارجاع داده می شود که این حقیقت را تعلیم داده و ارتباط "زیرک بودن" با رفتار حکیمانه را در زمانهای سخت تصریح می کند. توجه داشته باشید که هدف از توضیح بیشتر، شفاف سازی مطلب می باشد.

اولین مطلب، (رومیان ۱۶:۱۹) می باشد که شامل تفسیری از کلام مسیح در (متی ۱۰:۱۶) است، که چنین می گوید: " زیرا که اطاعت شما در جمیع مردم شهرت یافته است. پس درباره شما مسرور شدم. اما آرزوی این دارم که در نیکویی دانا و در بدی ساده دل باشید."

در این آیات هر دو ویژگی وجود دارد؛ یعنی "زیرک بودن" (حکیم بودن) و " بی آزار بودن". در هر دو نمونه، آنها به رفتار خداشناسانه برمی گردد. مطلب بعدی، (افسیان ۵: ۱۵-۱۷) می باشد.

" پس شما باید دقت کنید که چگونه زندگی می کنید، مثل اشخاص عاقل زندگی کنید، نه مانند نادانان. از هر فرصتی که برای شما روی می آورد به بهترین نحوی استفاده کنید زیرا این ایام، ایام بدی است. پس نادان نباشید، بلکه بکوشید تا بفهمید که اراده خداوند چیست."

دوباره تاکید بر "زیرک بودن" (حکیم بودن) نه "جاهل بودن" آورده شده چون ایام بد، همین حالاست. بنابراین افسسیان نباید جاهل باشند بلکه باید بفهمند که عیسی مسیح از آنها می خواد چگونه زندگی کنند. (" فهم اراده خداوند"). و این دقیقن همان چیزی ست که مسیح می خواست دوازده شاگرد مطابق با همان چیزی که در (متی ۱۰:۱۶) دیدید، رفتار کنند. در نهایت در (فیلیپیان ۲: ۱۴-۱۶) می گوید:

" هر کاری را بدون شکایت و همهه انجام دهید. تا در زمانی که همه منحرف و سرکش هستند شما بدون تقصیر و گناه، فرزندان بی عیب خدا باشید و مانند ستارگان در جهان تاریک بدرخشید، پیام حیات را همیشه در اختیار مردم بگذارید. اگر چنین کنید، من دلیلی خواهم داشت که در روز عظیم مسیح به شما افتخار کنم، زیرا این نشان خواهد داد که کار و زحمت من بیهوده نبوده است."

به فیلیپیان نیز گفته شد که " بی عیب و بی آزار" باشند " تا در زمانی که همه منحرف و سرکش هستند شما بدون تقصیر و گناه، فرزندان بی عیب خدا باشید" آنها باید " همانند چراغ بدرخشند" و "محکم نگه دارند" کلام خداوند را. یک بار دیگر همان چیزی که عیسی مسیح از دوازده شاگرد می خواهد تا در میان گرگها بروز دهند، این است که در تاریکی و دنیای فاسد بدرخشند. (متی ۵: ۱۴-۱۶)

زیرکی در این متن، صفتی مثبت می باشد زمانی که به خوبی عمل کند. بنابراین دانستن این که چگونه در هنگام جفا رفتار کنیم، نیازمند زیرک بودن است به خصوص زمانی که با شیطانی که برای انجام کارهای شیرانه زیرک است، برخورد می کنیم. او موجودی دانا و حيله گر است که انسان را بهتر از آنکه خودش را بشناسد، می شناسد. او نسبت به ما برتری دارد. و این همان دلیلی است که چرا ایمانداران باید زیرک و بی عیب باشند تا بدانند چگونه باید به او و وسوسه ها و نقشه هایش پاسخ دهند. عملا این نکته ای مهم برای ایماندارانی که ممکن است وسوسه شود، می باشد تا راهی را برای بیرون آمدنش از جفا، پیدا کند. به عبارت دیگر وقتی مرد خدا با گرگهایی که می خواهند به او صدمه بزنند و او را ببلعند، محاصره می شود ممکن است برای تسلیم شدن به ناراستی، دروغگویی، رشوه خواری، خبرچینی، یا موارد دیگر که

ممکن است به موقعیت خودش یا کسانی که دوستشان دارد کمک کند، وسوسه شود. با درک این وسوسه ها، او در رفتارش حکیم و بی آزار است و هرگز کاری انجام نمی دهد یا چیزی به زیان دیگران برای تصدیق خودش یا آنها نمی گوید. او همیشه چیزی را که درست و مورد پسند در چشم خداوند است، انجام می دهد. با زندگی کردن در این مسیر، بدکارانی را که به او تهمت می زنند محکوم خواهد کرد و جلال برای خداوند می آورد. پطرس این موضوع را در اولین رساله اش تصریح می کند.

" بلکه چنان در میان مردم خدا ناشناس با راستی و درستی زندگی کنید که اگر چه در حال حاضر شما را متهم به بدکاری می کنند با دیدن اعمال نیک شما خدا را در روز بازپسین تمجید نمایند." (اول پطرس ۲: ۱۲)

در ادامه، پطرس خوانندگان خود را در مورد چگونگی رفتارشان در برابر حاکمان نصیحت می کند.

" به خاطر خداوند ، مطیع همه قدرتهای انسانی باشید ، خواه پادشاه که مافوق همه است ، خواه فرمانداران که از طرف او مأمور شده اند که بدکاران را تنبیه و نیکوکاران را تشویق نمایند. اراده خدا این است که شما با اعمال نیک خود جلوی سخنان جاهلانه مردمان احمق را بگیرید." (اول پطرس ۲: ۱۳-۱۵)

در میان گرگها، جایکه ترس برای بلعیدن ایماندار دارد تلاش می کند، او باید با عملکرد خوب، بی آزار بودن و زیرک بودن در برابر جهالت مردمان بی فهم عکس العمل نشان داده، آنها را ساکت کند. مواجه شدن با چنین شرایطی می تواند نتایج دیگری نیز داشته باشد از قبیل نجات شخص آزاردهنده اش. همانگونه که خداوند در (امثال ۱۶: ۷) می گوید: " وقتی کسی خدا را خشنود می سازد، خدا کاری می کند که حتی دشمنان آن شخص هم با او آشتی و مصالحه نمایند." بنابراین زمانی که اسیر می شود و به نزد حاکمان برده می شود، او می تواند از طریق قدرت روح القدسی که در او زندگی می کند، بدین طریق رفتار نماید.

۳. شاهد بودن در برابر کسانی که تمایل به آزار شما دارند. (۱۷-۲۲)

مطابق (متی ۱۰: ۱۷-۲۰) عیسی مسیح به شاگردانش هشدار می دهد که "مواظب باشید". وقتی خدمتی را در زمان جفا انجام می دهید، یکی از چیزهایی که باید در ذهن خود داشته باشید این است که نتیجه کار شما عاقبتی همانند آن چیزی که برای استیفان اتفاق افتاد، باشد، این چیزی ست که عیسی مسیح در این آیات بیان می کند.

همانند دوازده شاگرد، زمانهایی خواهد بود که مسیحیان دستگیر شده و به حضور حاکمان وقت برده خواهند شد، احتمالاً تازیانه خواهند خورد (آیه ۱۷) آنها حتی ممکن است به خاطر ایمان به مسیح به حضور فرمانروایان و پادشاهان برده شوند، با این حال عیسی مسیح از آنها می خواهد در زمانی که این چیزها اتفاق می افتد، شاهدان مسیح در حضور بی ایمانان و حاکمان باشند (آیه ۱۸). در چنین شرایطی لازم نیست نگران باشند که چه بگویند چون روح القدس به آنها کلمات زیادی برای حرف زدن می دهد و یا نگران باشند چگونه بگویند، چرا که روح القدس آنها را در زمان مقرر یاری خواهد کرد (آیه ۱۹-۲۰)

روح القدس با آنهاست پس تنها نیستند. بنابراین اهمیت ندارد که ممکن است با چه چیزی رو به رو شوند، آنها می دانند که روح خدا با آنها در آنجا خواهد بود. و این موضوع می تواند تسلی بخش آنها و دلیلی برای آرامش و اعتمادشان به خداوند در جفاها باشد.

۴. منفور بودن به خاطر مسیح (آیات ۲۱-۲۳)

در ادامه (متی ۱۰: ۲۱-۲۳) عیسی مسیح به شاگردان می گوید که تا چه اندازه به خاطر او مورد تنفر قرار خواهند گرفت؛ حتا تا این حد مورد تنفرواقع می شوند که به وسیله اعضای خانواده خود تسلیم دشمن می شوند، حتا تا سر حد مرگ. با این حال کسی که متحمل همه این سختیها تا به پایان می شوند، همان کسی ست که با ایمان نجات خواهد یافت. (آیات ۲۱-۲۲)

عیسی مسیح به این بخش خاتمه می دهد با بیان اینکه زمانی که ایمانداران خودشان را در مکانی در جفا می یابند، باید به مکانی دیگر بگریزند. با این کار آنها به هدفی که مسیح برایشان در نظر داشت، می رسیدند و آن هدف موعظه کلام خداوند در جاهای بسیار بود. ضمناً عیسی مسیح به آنها گفت پیش از آنکه به تمام شهرهای اسرائیل بروید، برخواهم گشت. (آیه ۲۳)

۵. شاگرد عیسی مسیح بودن. (آیات ۲۴-۳۹)

همانطور که عیسی مسیح به این بخش از متی ۱۰ خاتمه می دهد، او درباره اینکه شاگرد مسیح بودن به چه معناست، صحبت می کند. او این موضوع را تصریح می کند که شاگرد حقیقی بودن، بهایی دارد. برای سادگی و تاکید بیشتر این بخش به شکل اجمالی بیان شده است. عیسی مسیح گفت:

• انتظارِ جفا! (آیات ۲۴-۲۵)

↓ چرا؟

⇒ چون عیسی مسیح مورد آزار و جفا قرار گرفت، بنابراین شاگردانش نیز باید انتظار بدرفتاری را داشته باشند.

➤ اما آنها نباید بترسند! (آیات ۲۶-۳۱)

↓ چرا؟

⇒ چون روزی تمام مردم داوری خواهند شد و همه آنهایی که به ایمانداران آزار می رسانند، باید پاسخگوی اعمالشان باشند.

⇒ چون کسانی که در فکر آسیب رساندن به ایمانداران هستند، تنها می توانند جسم آنها بکشند، آنها قادر به از بین بردن روح نیستند.

⇒ چون فرزندان خداوند برای او ارزش فراوانی دارند. او از آنها مراقبت می کند و همه شرایط زندگیشان را در هر چیز و هر موقعیتی می داند.

❖ بنابراین ایماندارانی که در حضور مردم اعتراف می کنند که از آن مسیح هستند و برای او در

جفاها می ایستند، او نیز در حضور پدر خود که در آسمان است آنها را از آن خود خواهد دانست.

(آیات ۳۲-۳۳)

- دوست داشتن مسیح بیشتر از هر کسی! (آیات ۳۴-۳۸)

↓ چرا؟

- ⇒ چون کسانی که دیگران (والدین، فرزندان،...) را بیشتر از مسیح دوست دارند، لایق او نیستند.
- ⇒ چون کسانی که مایل نیستند صلیب خود را بر دوش گرفته و مسیح را در رنج و مرگش پیروی کنند، لایق او نیستند.
- ❖ بنابراین زمانیکه دوازده شاگرد حاضر می شدند زندگیشان را برای مسیح بدهند، زندگی جاوید را پیدا می کردند. (آیه ۳۹)

(نکته : یازده نفر از دوازده شاگرد، حاضر شدند این کار را انجام دهند در حالیکه یهودا اسخریوطی حاضر نشد.)

شرح متی ۱۰: ۱۶-۳۹

استفاده و کاربرد این مطالب پیچیده نیست، برای سادگی بیشتر به صورت خلاصه ای کوتاه ثبت شده است.

۱. آنها در میان گرگها بودند (آیه ۱۶)

افراد زیادی در سرتاسر دنیا وجود دارند که به شدت با مسیح و شاگردانش مخالف می کنند. آنها می خواهند آسیب بزنند. در واقع ایمانداران ممکن است بدون آنکه آنها را بشناسند در میان آنها باشند، بنابراین باید خیلی مراقب باشند ("از انبیاء دروغین بر حذر باشید که در لباس میش به نزد شما می آیند ولی در باطن، گرگان درنده اند." (متی ۷: ۱۵))

۲. در رفتارشان زیرک باشید و بی آزر و بی عیب! (آیه ۱۶)

هدف ایمانداران در این دنیا و در میان گرگها باید رفتار خدانشناسانه، حکمیانه و پاکی و جلال خداوند باشد. بنابراین آنها باید مراقب باشند که کاری را انجام ندهند که به دیگران آسیب برساند یا باعث شرمندگی آنها در ایمان و شخصیتشان شود.

۳. از مردم برحذر باشید. (آیه ۱۷)

در این دنیا، انسانهایی وجود دارند که حاضرند به ایماندارها صدمه بزنند، بنابراین باید تا زمانی که در میان آنها هستند، مراقب باشند.

۴. آنها ممکن است به حضور حاکمان برده شوند. (آیه ۱۸)

حساب پس دادن در حضور حاکمان به خاطر ایمان به مسیح، فرصتی ست تا در برابر آنها و در برابر آنهایی که ایمان ندارند، شاهدان باشید.

۵. زمانی که آنها در حضور حاکمان هستند، نگران نباشید. (آیات ۱۹-۲۰)

اگر اینها اتفاق بیفتد، ایمانداران باید به خاطر بیاورند که روح القدس با آنهاست پس نباید نگران باشند که چه بگویند و چگونه بگویند! آنها باید به خدا اعتماد کنند، چون که با آنها هست و یاریشان می دهد.

۶. آنها مورد تنفر دشمنان مسیح هستند. (آیه ۲۱-۲۲)

ایمانداران مورد تنفر قرار گرفته می شوند زیرا شاگردان مسیح هستند. حتماً ممکن است که مورد تنفر خانواده هایشان قرار گرفته و آنها بر علیه شان بلند شوند تا جایکه خواهان مرگ آنها می شوند. آنها باید با ایمان تا به پایان بردباری کنند، حتماً زمان مواجه شدن با مرگ. و استقامتشان گواهی (مدرکی) خواهد بود برای نجاتشان و این که نجات یافته اند.

۷. در زمان جفاها بگریزید. (آیه ۲۳)

زمانی که ایمانداران فرصتی برای گریختن از جفای غیر منتظره دارند، آنها می بایست بگریزند. آنها باید به خاطر داشته باشند که در زمان مواجه شدن با شرایطی که جوابگوی دیگران می شوند و یا در حضور دادگاه و حاکمان و غیره قرار می گیرند، می بایست در ایمان باشند و باقی بمانند، آنها باید خداوند را همیشه برای حکمتش جستجو کنند. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه، ضمیمه را مطالعه کنید (مشاهداتی ست در مورد جفا از کتاب اعمال رسولان)

۸. انتظار جفا را داشته باشید. (آیه ۲۴-۲۵)

وقتی که عیسی مسیح مورد جفا قرار گرفته شد، پس پیروانش نیز باید انتظار همان برخورد را داشته باشند.

۹. نترسید. (آیه ۲۶-۳۱)

ایمانداران نباید از مردمی که فقط می توانند جسم آنها را بکشند، بترسند، در عوض باید از خدایی بترسند که قادر است جسم را بکشد و روح را در دوزخ از بین ببرد.

۱۰. به مسیح ایمان داشته باشید. (آیه ۳۲-۳۳)

ایماندارانی که لبریز از ایمان هستند و در حضور دیگران، ایمانشان به مسیح را اعتراف می کنند، زمانی که مسیح در نزد پدر آسمانی خود، آنها را اقرار می کند؛ پاداش خواهند گرفت. کسانی که مسیح را انکار می کند، او نیز آنها را انکار خواهد کرد. سرسپردگی یکی از مهمترین نکات در رابطه ایمانداران با خداوند و عیسی مسیح است.

۱۱. عیسی مسیح را بیشتر از هر کسی دوست بدارید! (آیه ۳۴-۳۹)

مهم نیست که ایمانداران در این دنیا با چه جفاهایی رو به رو می شوند، عیسی مسیح از آنها انتظار دارد که او را بیشتر از هر چیزی و هر کسی دوست بدارند. آنهایی که او را حقیقتاً دوست دارند، حاضر خواهند بود که صلیبشان را برداشته و حتماً جانشان را در راه او بدهند و در نتیجه ثابت خواهند کرد که حقیقتاً متعلق به او هستند. آنهایی که متعلق به او هستند، از زندگی جاویدان مطمئن هستند. تعداد کسانی که او را دوست ندارند و رغبتشان به زندگی ست (زندگی کنند و نمیرند) بیشتر از کسانی هستند که حاضرند برای مسیح بایستند و همین امر ثابت کننده آن است که آنها شاگردان حقیقی مسیح نیستند. در نتیجه زندگی آنها روی زمین، تمام آن چیز است که دارند و حیات جاویدان از آن آنها نخواهد بود.

کاربرد متی ۱۰: ۱۶-۳۹

در کتاب مقدس نمونه های زیادی در مورد جفا در عهد قدیم و عهد جدید وجود دارد (برای اطلاعات بیشتر "جفا و کلیسا" را در ضمیمه مطالعه کنید) در سرتاسر کتاب مقدس، ایمانداران به خاطر گفتن حقیقت مورد آزار و جفا قرار گرفته شدند، از نوح که واعظ عدالت بود تا نبی ها و رسولان و دیگر شاگردان مسیح و این جریان تا به امروز ادامه پیدا کرده و تا آینده نیز ادامه خواهد داشت. روشن است که منتخب خدا بودن، بهای مرتبط با آن دارد.

بهایی که بعضی امروزه باید پرداخت کنند شامل بدرفتاریهایی چون طردشدگی از خانواده و دوستان، از دست دادن شغل و پرداخت جریمه های سنگین، از دست دادن خانه و یا تبعید از اجتماع و یا کشور محل تولدشان می باشد. و ممکن است که شامل ضرب و شتم و یا انواع شکنجه و یا حتی سوختگی در آب جوش و یا انداخته شدن در آتش با اعضای خانواده باشد. مورد تجاوز قرار گرفتن، دستگیر شدن، به زندان افکنده شدن و یا حتی به کام مرگ رفتن به وسیله کسانی که آنها را دوست دارند و یا خیال می کنند که دوستشان دارند، می تواند اتفاق بیفتد. اگر چه هیچ کدام از این سناریوها موقع فکر کردن، خوشایند نیستند و ممکن است دلیلی برای ترس شدید و اضطراب و حتی بی خوابی در شب باشند، ولی برای بسیاری این شرایط واقعیت دارد.

زمانی که به این حقایق فکر می کنید، ممکن است آینده غم انگیزی را برای مسیحیت تصور کنید با این حال مواردی هستند که عیسی مسیح در مورد آنها به شاگردانش هشدار می داد در متی ۱۰: ۱۶-۳۹. پیروان مسیح بودن به معنای زندگی کردن با انتظارات بالاست. در واقعیت، مسیح با دانستن این که چه چیزی در انتظار بسیاری از شاگردانش بود، آنها را با ایمان به جاهای دیگر برای انجام اراده خداوند فرستاد. همانگونه که او اشاره کرد، این موضوع راحتی نیست. هیچ سختی بین گوسفند و گرگ نیست، زمانیکه بین گرگها محاصره شده است هیچ شانسی ندارد. پولس رسول به رومیان نوشت، "چنانکه کتابمقدس می فرماید: «بخاطر تو در تمام روز در خطر مرگ هستیم و با ما مانند گوسفندانی که بکشتارگاه می رود رفتار میشود.»" (رومیان ۸: ۳۶) عیسی مسیح می دانست که بسیاری از پیروانش کشته می شوند، او به آنها وعده زندگی عاری از این چیزها را نداد، در عوض او گفت که انتظار جفاها را داشته باشید به همین خاطر به آنها گفت که صلیبشان را هر روزه حمل و او را پیروی کنند. او به آنها گفت که چیزهایی را که در خلوت به آنها گفته، در عموم اعلان کنند. عیسی مسیح انتظار داشت که شاگردانش چون دانیال نبی باشند. زمانی که دانیال نبی آگاه شد فرمانی امضاء شده و مطابق با این فرمان طلب کردن از هر خدایی به جز پادشاه، قدغن اعلام شده بود، او همانند سابق به دعا و پرستش کردن خدای حقیقی ادامه داد (دانیال ۶: ۴-۱۰) دانیال در حالی که سرنوشت و نتیجه این کار را می دانست، ایمانش به خدا بود نه انسان.

شدرک، میشک و عیدنغو نیز چنین چیزی را انجام دادند؛ زمانی که نپذیرفتند در مقابل مجسمه های طلایی پادشاه نبوکدنصر، تعظیم کرده و آنها را پرستش کنند، آنها حاضر بودند به جای پرستش خدایان دروغین، زنده در درون کوره های آتشین انداخته شوند. "شدرک، میشک و عیدنغو در جواب گفتند: «پادشاه، ما از خود دفاع نمی کنیم. اما خدایی که ما او را پرستش می کنیم، قادر است که ما را از کوره آتش و از دست تو نجات دهد که نجات هم خواهد داد. اما اگر او هم ما را نجات ندهد، ای پادشاه بدان که ما خدای تو را پرستش نخواهیم کرد و در مقابل مجسمه طلایی که تو نصب کرده ای، سجده نخواهیم نمود.»" (دانیال ۳: ۱۶-۱۸)

این ایمان، اعتماد و شجاعتی که آنها و دانیال نشان دادند، همان چیزی است که عیسی مسیح از پیروانش انتظار دارد.

پولس رسول مردی بود که با آزمایشهای بسیار و رنجهای فراوان رو به رو شد و اگر چه رنج بسیار کشید اما همچنان پایدار باقی ماند. پولس رنجهایی را که به سبب مسیح متحمل شد به طور خلاصه در دوم قرنیتیان ۱۱: ۲۳-۲۹ بیان می کند:

- زندان
- ضرب و شتم مکرر
- خطر مرگ بکررات
- ۵ بار و هر بار ۳۹ ضربه شلاق توسط یهودیان
- ۳ بار با چوب زده شد.
- یک بار سنگسار شد.
- سه بار غرق شد.
- یک شب و یک روز در سیاه چال
- در طی سفرهای مکرر پیوسته در خطر بود
 - از رودخانه ها
 - از سارقان
 - از هموطنانش
 - از غیریهودیان
 - وقتی که در شهر بود
 - وقتی که در بیابان بود
 - وقتی که در دریا بود
 - وقتی که در میان برادران نادرست و دورغین بود
- در رنج و سختی بودن
- شب بیداری های بسیار
- در گشنگی و تشنگی
- بی غذایی های مکرر
- در سرما و ناامنی
- نگرانی روزانه اش اغلب وجود داشت برای:
 - همه کلیساها
 - ضعیف و آنهایی که به گناه هدایت شدند.

لیست آزمایشات سخت پولس و مسئولیتهای سنگینش نشان می دهد که او از کارش برای مسیح شانه خالی نکرد حتی در زمانهایی که ترسیده بود (اعمال رسولان ۱۸: ۹-۱۰) و هراسان بود برای زندگی اش (دوم قرنیتیان ۱: ۸-۹). او به عنوان شاهدهی وفادار برای بسیاری تا به آخر باقی ماند. عبرانیان ۱۰: ۳۸-۳۹ بیان می کند: "مرد نیکو به وسیله ایمان زیست خواهد کرد، اما اگر کسی از من روی گردان شود از او خشنود نخواهم بود. ولی ما جزء آنان نیستیم که روی گردان شده و هلاک می شوند - ما ایمان داریم و این ایمان منجر به نجات جانهای ما خواهد شد."

رسولان خودشان با آزمایشات سخت رو به رو بودند. وقتی که پولس به قرنیتیان نوشت، او درباره مشکلاتی که خودش و دیگر رسولان با آن مواجه بودند، صحبت کرد:

"چنین به نظر می رسد که خدا ما رسولان را مانند اسیران محکوم به مرگ، که در آخر صف لشگریان قرار دارند به معرض نمایش گذارده و ما را در مقابل چشم تمام کائنات - چه فرشته و چه انسان - به تماشا گذاشته است. آری، بخاطر

مسیح ابله محسوب می‌شویم ولی شما در مسیح مردمان باشعوری هستید! ما ضعیفیم و شما قوی! ما را حقیر می‌شمارند و به شما افتخار می‌کنند! تا به این ساعت ما گرسنه و تشنه ایم، لباس کافی نداریم، کتک می‌خوریم، آواره و سرگردان هستیم. با وجود این با دستهای خود کار می‌کنیم و زحمت میکشیم. وقتی فحش می‌شنویم، دعای خیر می‌کنیم. وقتی آزار میبینیم، تحمل می‌کنیم. وقتی به ما توهین میشود با مهربانی پاسخ می‌دهیم. ما مانند زباله جهان و لجن عالم انسانیت گذشته و هنوز هم همین حالت را داریم." (اول قرنتیان ۴: ۹-۱۳)

به خاطر انجیل آنها فقیر، بدرفتاری شده، بی حرمت، گرسنه و تشنه، در لباسهای فقیرانه، بی خانمان بودند. همانگونه که پولس ادعا می‌کند آنها "همانند زباله های دنیا و ته مانده های همه چیز" بودند. کتاب اعمال رسولان اشاره می‌کند که رسولان زندانی شدند (۵: ۱۸؛ ۱۲: ۳-۴) و تازیانه خوردند (۵: ۴۰). یعقوب رسول شهید شد (۱۲: ۲) مطابق با تاریخ کلیسا، همه رسولان شهید شدند به غیر از یوحنا رسول، کسی که به جزیره پاتموس برای مدتی تبعید شد (مکاشفه ۱: ۹) و بعدها به مرگ طبیعی مُرد.

بدین گونه کلامی که پولس رسول گفت، یعنی "تقویت دل‌های شاگردان و تشویق آنها برای ادامه دادن در ایمان" درست است.

"و در بین راه شاگردان را تقویت می‌کردند و آنان را تشویق می‌نمودند که درایمان خود پایدار بمانند و به آنان می‌گفتند: برای داخل شدن به پادشاهی خدا ما باید از راه های بسیار سختی بگذریم." (اعمال رسولان ۱۴: ۲۲)

در این رابطه، پولس رسول همچنین به تیموتائوس گفت:

"آری، همه کسانی که مایلند در اتحاد با مسیح عیسی زندگانی خداپسندانه ای داشته باشند رنج و آزار خواهند دید" (دوم تیموتائوس ۳: ۱۲)

همانطور که گفته شد از طریق این چیزهاست که خداوند فرزندانش را تکمیل خواهد کرد (یعقوب ۱: ۲-۴؛ دوم قرنتیان ۱۲: ۹-۱۰؛ اول پطرس ۵: ۱۰). بنابراین جفا و آزار برای مسیحیان قابل انتظار است همانگونه که عیسی مسیح به دوازده شاگردش گفت، قبل از اینکه آنها را به دنیا بفرستد. اگرچه این موضوع حقیقت سختی است که قبولش کنید، ولی لطفن به خواندن ادامه بدهید و تشویق شوید.

ضرورت کلام خداوند، تفکر و دعا

در زمان مواجه شدن با جفا، کلام خداوند، تفکر و دعا امری حیاتی است. چرا که از این طریق، خداوند با فرزندانش صحبت میکند، آنها را بنا میکند، تقویت می کند و آنها را تقدیس می کند و به آنها آرامش، تسلی، جهت و حکمت می دهد. بنابراین ضروریست که همه ایمانداران به خصوص آنها که با جفاها رو به رو هستند، روزانه خدا را از طریق کلامش بطلبند و در کلامش تفکر کرده و دعا کنند.

کلام خداوند

کتاب مقدس- کلام خداوند- وسیله ست که خداوند به فرزندانش برای تعلیم، تربیت، تادیب، بنا کردن و تجهیز کردن داده است و آنها را تقویت و تقدیس می کند (۲ تیموتائوس ۳: ۱۶-۱۷). این امر امکان پذیر است چون کلام خداوند زنده و فعال است و قادر است افکار و نیات آنها را تشخیص دهد (عبرانیان ۴: ۱۲). بنابراین خداوند می تواند از آن برای تغییر دادن و پاک کردن آنها (افسیان ۵: ۲۵-۲۷) و تقدیس کردن (یوحنا ۱۷: ۱۷) تواناییهایشان استفاده می کند. در نتیجه زمانی که ایمانداران کلام خداوند را می خوانند، به خاطر می سپارند و در زندگیشان استفاده می کنند؛ چیزهای ضروری زیادی اتفاق می افتد که برای رشد روحانی و سلامتی شان ضروری می باشد، مخصوصن زمانی که با شرایط سخت چون جفاها رو به رو می شوند و این موضوع شامل چیزهایی ست چون:

- رشد کردن در قدوسیت، پرهیزکاری و عبادت (یوحنا ۱۷: ۱۷) (افسیان ۵: ۲۵-۲۷) (دوم پطرس ۱: ۳)
- رشد کردن در فیض و شناخت مسیح (دوم پطرس ۳: ۱۴-۱۸)
- رشد کردن در حکمت (مزامیر ۱۹: ۷) (مزمور ۱۱۹: ۹۹) (امثال ۱: ۲-۱) (امثال ۲: ۱-۷)
- رشد کردن در عدالت (دوم تیموتائوس ۳: ۱۶)
- رشد کردن در ایمان (اول پطرس ۲: ۲)
- رشد کردن در اطاعت از خداوند (یوشع ۱: ۸) (تثنیه ۸: ۳، ۶، ۱۰)
- رشد کردن در عشق برای خداوند (یوحنا ۱۴: ۲۱-۲۴) (اول یوحنا ۵: ۳)
- رشد کردن در استقامت (متی ۷: ۲۴-۲۵)
- بنا شدن (اعمال رسولان ۲۰: ۳۲)
- تجدید افکار (رومیان ۱۲: ۲) (دوم قرنتیان ۴: ۱۶) (افسیان ۴: ۲۳-۲۴) (کولسیان ۳: ۱-۱۰، ۱۶، ۳) (فیلیپیان ۴: ۸) (تیتوس ۳: ۵)
- ساکن شدن در عشق مسیح (یوحنا ۱۵: ۱۰)
- امید دهنده (رومیان ۱۵: ۴)
- آرامش دهنده (مزمور ۱۱۹: ۱۶۵) (یوحنا ۱۶: ۳۳)
- شادی دهنده (مزمور ۱۱۹: ۱۱۱) (ارمیا ۱۵: ۱۶)
- سلامتی روحانی (امثال ۴: ۲۰-۲۲)
- مشورت دهنده (مزمور ۱۱۹: ۲۴)
- جهت دهنده در زندگی (مزمور ۱۱۹: ۱۰۵)
- توانایی پیروزی بر گناه (مزمور ۱۱۹: ۱۱)
- توانایی در مسیح (کولسیان ۱: ۲۵-۲۸)
- توانایی موفقیت کامل در اهداف خداوند (یوشع ۱: ۸)

- سودمند بودند جهت رفاهشان (تثنیه ۱۰: ۱۲-۱۳)
- میوه آوردن (مزمور ۱: ۳-۱)
- محافظت از شریب (افسیان ۶: ۱۳، ۱۸)
- تجهیز شدن برای کار خداوند (۲ تیموتائوس ۳: ۱۶-۱۷)
- آشکار شدن قلبهایشان (عبرانیان ۴: ۱۲) (یعقوب ۱: ۲۵)
- دریافت جواب دعا (یوحنا ۱: ۷)

با توجه به اینکه کلام خداوند قابل انجام است و اینکه چگونه می تواند پیروان عیسی مسیح را بالغ و کامل کند، ضرورتش در زندگی ایماندار روشن است و این علت ضرورت و در اولویت بودن آن در زندگی هر ایماندار است. یکپارچه شدن با کتاب مقدس و یا کمبود آن در همه جوانب زندگی فردی شخص تاثیر می گذارد. در نتیجه خواندن کتاب مقدس، تفکر و به خاطر سپردن آن و سپس به کار بردن آن، مفید بوده و کمکی در تنش های روزانه شخص به ویژه در زمان زحمتهای خواهد بود.

تفکر

تادیب و نظم بخشیدن به اندیشه ها در اتحاد با کلام خداوند تحقق می یابد. تفکر کردن زمانبست که یک شاگرد وقت می گذارد و برای تعمق کردن در کلام خداوند می ایستد. تعمق کردن روی خود خداوند از طریق چیزی که کتاب مقدس آشکار می کند، پاداشی ویژه است. تفکر در اینکه او کیست و چه چیزی انجام داده است، می تواند به هر شخصی؛ امید، آرامش، دلگرمی، شجاعت بدهد.

آفرینش همه چیز از هیچ و موجود شدن آن تنها با گفتن، معجزات خداوند در مصر، شکافته شدن دریای سرخ، نزولش بر کوه سینا در آتش و دود که آن را می لرزاند و غیره، همه چیزهای سزاوار تفکر کردن، هستند. ملاحظه کردن در عدالتش، قدوسیتش، جاودانگیش، لایتنهای بودنش، قادر مطلق بودنش، ناظر بودنش در همه جا؛ مشخصه های تشویق کننده ای هستند که فراهم کننده اطمینان مجدد است. تفکر کردن در کار خداوند در زندگی خصوصی افراد شامل تجربه نجات شخص، بسیاری از دعاهای پاسخ داده شده اش، شفاعت خداوند در زندگیش و غیره، اغلب الهام بخش ایمان افراد هستند. بعلاوه، تفکر در زندگی مسیح، آموزه ها، قربانی، رستائیش؛ مفید و دلگرم کننده است. تفکر در اینکه دریای طوفانی را چگونه آرام کرد، از مردگان برخاست، آب را به شراب تبدیل کرد، نان و ماهی را افزون کرد و همین طور تفکر در اینکه چگونه روزی بر خواهد گشت تا کلیسای محبوبش را در وجد و شادی جمع کند و بچه هایش را به خانه آورد تا برای همیشه با او باشند، تسلی بخش و امیدوار کننده است. از این گذشته، تفکر کردن در روح القدس، قدرتش و کاری که انجام می دهد، باید یک موضوع تفکر باشد، بنابراین برای فردی که تلاش می کند، یک برکت خواهد بود. به یاد آوردن این که روح القدس چگونه در ایماندار ساکن می شود و اینکه چگونه تسلی دهنده، معلم، مشورت دهنده و حمایت کننده است برای ایمانداری که با فیضش به او قدرت می دهد، او را هدایت کرده و کمک می کند تا دعا کند، افکار ارزشمندی هستند برای اندیشیدن و قوت قلب دوباره دادن به ایماندار.

آیه ای که اهمیت تفکر را نشان میدهد، یوشع ۱: ۸ است، جایی که خداوند به یوشع گفت: "کتاب تورات را همیشه در نظر داشته باش. آن را بخوان و درباره آن روز و شب تفکر کن تا بتوانی تمام دستوراتی که در آن نوشته شده، پیروی و اطاعت نمایی. آنگاه موقت و کامیاب خواهی شد." روز و شب تفکر کردن در کلام خداوند، در اهدافی که خداوند فرزندانش را به آن هدایت می کند، موفقیت و کامیابی به همراه می آورد. این مطلب موفقیت های مالی و مادی و رفاه را تعلیم نمی دهد، مگر این که رفاه، وسیله ای به منظور تکمیل شدن هدف خداوند برای ایماندار مخصوصی باشد. موفقیت و رفاه، برای هر ایماندار متفاوت به نظر می رسد و بستگی دارد به نقشه ای که خداوند برای او در نظر دارد. و به این

منظور است که ایمانداران نباید زندگیشان را با دیگران مقایسه کنند. با این حال برای این که موفقیت و رفاه خداوند در زندگی ایماندار اتفاق بیفتد، باید روی او و کلامش تفکر کند.

در مزمور ۱، سراینده مزمور درباره فردی که به مشورت شریبان نمی رود، حرف می زند. او نوشته: " بلکه خوشی او اطاعت از شریعت خداوند است و شب و روز به دستورات او می اندیشد. " بنابراین مرد عادل کسی نیست که فکر کند یا سرگرم افکار شیطان شود، بلکه برعکس او روی کلام خداوند به طور مستمر تفکر می کند. انجام این کار، ترسی از خداوند را مطابق با امثال ۹: ۱۰ فراهم می کند که ابتدای حکمت است (" ابتدای حکمت ترس خداوند است، و معرفتِ قدوسِ فطانت می باشد. ")

در مزمور ۴: ۴ داود پادشاه مفهوم تفکر کردن و خطا نکردن را مرتبط می داند. او نوشت: " خشم سبب گناه شما نشود. وقتی که به بستر خود می روید، در سکوت تفکر کنید. " تفکر روی عظمت باید یک کاتالیزور برای رشد کردن در قدوسیت باشد. خداوند قدوس و عادل است. او کامل و بی عیب و عشق است و بهترینها را برای ما می خواهد. او تنها پسرش را برای گناهان ما قربانی کرده است (رومیان ۸: ۳۲). تفکر روی این حقایق باید به ایمانداران برای برگشتن از گناه و پیش رفتن به سمتِ قدوسیت کمک کند.

تفکر کردن قسمتی از زندگی داود پادشاه بود که او در مزمور ۶۳: ۶-۷ نوشت: " شبها وقتی که به بستر خود می روم تو را به یاد می آورم و تمام شب درباره تو تفکر می کنم، زیرا تو مددکار من بوده ای و در سایه بالهای تو سرود شادی می سرایم. "

مطابق کمک داود، اشتیاقش برای تفکر کردن روی خداوندی بود که از او خیلی زیاد مراقبت می کرد؛ خداوندی که بین ترسها و زندگیش بود. بنابراین داود به جای خوابیدن به خداوند فکر می کرد، به کمکش، کارهایش و بزرگیش! در نتیجه، بیشتر از ترسیدن، داود مشتاقِ پرستش خداوند بود.

موضوع مزمور ۱۱۹ که طولانی ترین فصل در انجیل است، کلام خداوند است. که نویسنده این مزمور اهمیت تفکر کردن را بارها و بارها ذکر می کند.

- درباره احکام تو تفکر می کنم و به تعالیم تو توجه می نمایم. (مزمور ۱۱۹: ۱۵)
- هرچند حاکمان علیه من توطئه می کنند، من درباره تعالیم تو تفکر می کنم. دستورات تو مایه شادی من است، زیرا آنها راهنمای من می باشند. (مزمور ۱۱۹: ۲۳)
- احکام خود را به من بفهمان و من درباره کارهای عالی تو تفکر خواهم کرد. (مزمور ۱۱۹: ۲۷)
- اوامر تو را دوست دارم و به آنها احترام می گذارم. (مزمور ۱۱۹: ۴۸)
- اشخاص متکبر که با دروغهای خود مرا متهم ساختند، خجل و شرمند شونند، اما من همیشه به تعالیم و اوامر تو تفکر خواهم نمود. (مزمور ۱۱۹: ۷۸)
- شریعت تو را چقدر دوست می دارم، تمام روز به آن فکر می کنم. (مزمور ۱۱۹: ۹۷)
- از معلّمین خود داناتر شده ام، زیرا همیشه به تعالیم تو فکر می کنم. (مزمور ۱۱۹: ۹۹)
- شب تا سحر بیدار می مانم و به تعالیم تو فکر می کنم. (مزمور ۱۱۹: ۱۴۸)

با توجه به این مزامیر اهمیت تفکر در خداوند و کلامش در زندگی روزانه ایماندار و ایمانش روشن شده است. وقتی سراینده مزمور داشت آزمایشات را تجربه می کرد (آیات ۲۳-۷۸)، او روی کلام خداوند تفکر می کرد.

مسیحیان خدایی عظیم، لایتناهی، قدوس، عاشق، قادر مطلق و ناظر بر هر کس و هر جا را خدمت می کنند. بنابراین تفکر کردن درباره او و کلامش آنها را تقویت کرده و آنهایی را که این کار را انجام می دهند، تشویق خواهد کرد. این موضوع به آنها یادآوری خواهد کرد که خداوند آنهایی که او را خدمت می کند در زمان آزمایشات و سختیها، امید و دلگرمی خواهد داد. آنهایی که روی کلام خداوند تفکر می کند، چنین چیزهایی را به یاد خواهند آورد: او خداوندشان است و همه چیز در کنترل اوست. او آنها را بیش از حد دوست دارد. او در کنارشان است و هیچ چیزی نمی تواند آنها را از عشق خدا جدا کند. داود پادشاه در مزمور ۱۴۵: ۵ به خداوند می گوید: " آنها درباره شکوه و عظمت تو گفت و گو خواهند نمود و من در مورد کارهای عجیب تو تفکر خواهم کرد."

دعا

موضوع دیگری که خداوند به ایمانداران داده است، دعا است. دعا وسیله ای است که ایمانداران به مسیح می توانند از طریق آن با خداوند، پدر آسمانیشان، خالق عالم ارتباط داشته باشند. دعا آن زمان نیست که ایماندار می تواند: سپاسگزاری کند (مزمور ۳۳: ۲ ؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۸ ؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۳ ؛ ۲: ۱۳) تمجید می کند (مزمور ۹: ۲ ؛ مزمور ۳۴: ۱ ؛ عبرانیان ۱۳: ۱۵) اعتراف می کند (مزمور ۵۱) شفاعت می کند (متی ۵: ۴۴ ؛ دوم قرنتیان ۱۳: ۹ ؛ افسسیان ۶: ۱۸-۱۹ ؛ کولسیان ۱: ۳؛ ۹؛ یعقوب ۵: ۱۶) بیرون ریختن بارهایشان (مزمور ۶۲: ۸ ؛ فیلیپیان ۴: ۶-۷ ؛ اول پطرس ۵: ۷ ؛ رومیان ۸: ۲۶-۲۷) درخواست کردن از خداوندشان (مزمور ۵: ۲ ؛ مزمور ۳۲: ۶ ؛ فیلیپیان ۴: ۶ ؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۷ ؛ یعقوب ۵: ۱۳). بنابراین ایمانداران می تواند همیشه دعا کنند (اول تسالونیکیان ۵: ۱۷) و وقف این کار شوند (رومیان ۱۲: ۱۲). وقتی که یک ایماندار مشغول به دعا کردن می شود، خداوند فرصت بیشتری برای صحبت کردن با فرزندش که در حال رابطه برقرار کردن و جستجو کردن خداوند است دارد چون در آن زمان حساسیت بیشتری به خدا و اراده اش دارد.

در زمان مواجه شدن با جفاها، دعا کردن زمانی است که مسیحیان می تواند از خداوند حکمت، فیض، آرامش، تسلی و کمک و هر چیز دیگری که در قلبشان است را بخواهند. همانطور که داود پادشاه در مزمور ۶۲: ۸ بیان می کند: " ای مردم در همه اوقات به خدا توکل کنید. همه مشکلات خود را به او بگویید، زیرا او پناهگاه ماست." بنابراین خواست خداوند این است که فرزنداش به عنوان پناهگاه به سمت او برود و به او برای کمک و امنیت اعتماد کند. سپس وقتی که در حضور تخت فیض او می آید، می تواند با اطمینان نزدیک شود با دانستن این که او دریافت خواهد کرد " پس بیایید تا با دلیری به تخت فیض بخش خدا نزدیک شویم تا رحمت یافته و در وقت احتیاج از او فیض یابیم." (عبرانیان ۴: ۱۶). با دانستن این مطلب، می تواند قلبش را در حضور او باز کند (فیلیپیان ۴: ۶-۷) و این است برکت دعا کردن - بار تمام نگرانی های خود را به دوش او بگذارید ، زیرا او همیشه در فکر شما است - (اول پطرس ۵: ۷)

دعا کردن در هر زمان مهم است و می تواند مفید باشد. اما دعا کردن مطابق کلام خداوند همراه با تفکر، قدرت سه گانه ای دارد که می تواند منافع خاص و قابل توجهی را به بار آورد. این حقیقت دارد که اتحاد و مشارکت این سه، یک کانال ارتباطی متمرکز و آگاهانه با خدا را در موضوعات خاص به ایماندار می دهد بنابراین بدون توجه به مطالبی که کتاب مقدس شامل می شود، بعد از خواندن کلام و تعمق کردن در آن، فردی که دعا می کند می تواند از خداوند پاسخش را از طریق ارتباط افکار شخصی خودش، شکرگزاری ها، سوالها و/ یا درخواست حکمت درباره متن و/ یا کاربرد آن بگیرد

در زمان مواجه شدن با آزمایشاتی چون جفاها، استفاده از این سه مطلب، میتواند با فراهم آوردن آسایش و تسلی کمککننده باشد. استفاده یکی از استفاده های این سه مطلب، در رابطه با مزامیر است زیرا سراینده مزامیر، در مین آزمایشات اغلب اوقات در حال جستجو کردن و فریاد زدن به خداوند برای کمک بوده. کسی که در مواجهه با آزمایشات است مطالب متعددی را از این میان خواهد یافت که تسلی بخش باشند. به عنوان مثال :

- تامل کردن به طور مستقیم بر روی شرایط خود.
- دادن حکمت در چگونگی رسیدگی به شرایطش.
- نشان دادن این که چه قسمتی در زندگیش نیاز به تغییر دارد.
- فهمیدن این که خدا چقدر قادر است او را در زمان نیاز دریابد.
- قدرت می دهد تا در میان آزمایشات سخت، خدا را پرستش کند.
- به سادگی تسلی و امید می دهد.

مزامیر به طور خاص تصویری از خدای کتاب مقدس، عظمتش، توانایش و اشتیاقش را برای کمک کردن به ایمانداران را نشان می دهد. بنابراین زمانی که یک خواننده روی مزموری که می خواند تفکر می کند، می تواند سپس دعا کرده و در زمان نیازش درخواست کمک کند. پاسخ دعاها از طرف خداوند، ممکن است احساسات زیر را منعکس کند، " پدر:

- تو را می پرستم.
- عاشق تو هستم.
- سپاسگزارم از حقیقت کلامت.
- لطف حقیقت کلامت را در زندگی من تبدیل به واقعیت کن.
- لطف به من حکمتی عطا کن تا بدانم چگونه حقیقت کلامت را در موقعیتهای زندگی ام به کار بیندم.
- لطف من را با حقیقت کلامت تسلی بده.
- مرا حفاظت کن! مرا نجات بده! و من را از حکمتت پر کن.
- و غیره

این زمان فشرده دعا که هدف خاصی دارد، می تواند به ایماندار برای داشتن رابطه نزدیک و زمان خاص با خداوندش دبرای داشتن آرامش، شادی، تسلی، پرستش، حکمت و دریافت کمک ضروری، کمک کند.

لطفا به خاطر بسپارید که موقع دعا کردن، خداوند جواب مثبت به دعاهایی می دهد که در اراده اوست (اول یوحنا ۵: ۱۴-۱۵). بنابراین موقع تفکر و دعا کردن بر طبق کلام خداوند، آن دعا باید بر طبق متن باشد. مراقب باشید هنگام طلب کردن چیزی از خداوند که به ابراهیم، قوم اسرائیل و ... وعده داده شده! چرا که ممکن است آن چیزی نباشد که به ایمانداران در کلیسای امروز وعده داده شده است. (تثنیه ۲۸: ۱-۱۴ چیزهایی بود که خداوند در مورد اطاعت به قوم اسرائیل گفت نه کلیسا). با وجود این اگر اصلی در یک آیه وجود دارد که قابل استفاده برای ایمانداران در کلیسا است، ایماندار نباید از دعا کردن مطابق کلام خداوند، دریغ کند (یوشع ۱: ۹ اگر چه که خطاب به یوشع گفته شده ولی مسیحیان نیز لازم نیست بترسند چون خدا با آنهاست).

یکی از مزایای دعا کردن مطابق کلام خداوند، این است که وقتی ایماندار مطابق اراده ای که خداوند برای او می خواهد، دعا می کند، می تواند مطمئن باشد که خداوند جواب خواهد داد (اول پطرس ۱: ۱۵-۱۶). این روش دعا کردن، اغلب می تواند آرامش فراوانی که ضروریست، به همراه داشته و در زمان جفا می تواند کاتالیزوری برای ترس و اضطراب باشد. تنها از طریق مزامیر و سرودها دعا نکنید بلکه بر اساس مطالب دیگر که شامل وعده ها و اصول برای آرام کردن قلب مضطرب است، نیز دعا کنید (فیلبی ۴: ۶-۷؛ اول پطرس ۵: ۷؛ تثنیه ۳۱: ۸؛ اشعیا ۴۰: ۴؛ اشعیا ۴۱: ۱۰؛ یوشع ۱: ۹). خداوند می تواند به فرزندانش، آرامشی فراتر از همه فهمها بدهد، و قلبهایشان را در مسیح عیسی محافظت کند (فیلبی ۴: ۶-۷). بنابراین دعا کردن مطابق کتاب مقدس، روش مهمی از دعا کردن برای تمرین است.

تشویق در زمان مواجه شدن با جفا

اگر چه اغلب مسیحیان دوست ندارند که با جفاها مواجه شوند، ولی کتاب مقدس مطالب تشویق کننده بسیاری دارد برای مسیحیانی که با جفا روبه رومی شوند. باشد این حقیقت مشوق شما نیز بشود.

حقایق تشویق کننده!

مسیح بر دنیا پیروز شده است.

عیسی مسیح به شاگردانش گفت: " این چیزها را به شما گفتم تا در اتحاد با من آرامش داشته باشید. در جهان رنج و زحمت خواهید داشت. ولی شجاع باشید، من بر دنیا چیره شده ام." (یوحنا ۱۶: ۳۳) چرا ایمانداران با جفاها روبه رومی شوند؟ یکی از دلایل این است که ایمانداران در برابر شیطان و سیستم دنیایی اش، بایستند (یوحنا ۱۲: ۳۱؛ افسسیان ۲: ۲؛ ۶: ۱۲). روی هم رفته، آنها نیروهایی هستند که به طور دائمی بر علیه ایمانداران، زندگیشان، خانواده هایشان، خدمتشان و سلامت روحانشان کار می کنند و دلیل دیگر، همان چیزی ست که عیسی مسیح در زمان مناجات با پدرش بیان کرد: " من کلام تو را به آنان رسانیده ام، اما چون آنها مانند من به این جهان تعلق ندارند جهان از آنان نفرت دارد." (یوحنا ۱۷: ۱۴) مسیحیان همانند نجات دهندشان، متعلق به این دنیا نیستند (یوحنا ۸: ۲۳؛ یوحنا ۱۵: ۱۸) آنها متعلق به آسمان هستند (فیلیپیان ۳: ۲۰)، چون دنیا از مسیح متنفر است (یوحنا ۱: ۱۸)، عاشق تاریکی ست و از روشنایی که در مسیح هست، بیزار است (یوحنا ۳: ۱۹-۲۰)، بنابراین دنیا از پیروان مسیح نیز متنفر است. از اینرو مسیحیان می بایست انتظار جفا و آزارها را داشته باشند.

اگرچه می بایست انتظار جفاها را داشت، ولی گاهی اوقات ممکن است به خاطر آن، ایماندار احساس شکست کنند. اما او شکست نخورده است زیرا عیسی مسیح به شاگردانش گفت: " این چیزها را به شما گفتم تا در اتحاد با من آرامش داشته باشید. در جهان رنج و زحمت خواهید داشت. ولی شجاع باشید، من بر دنیا چیره شده ام." به عبارت دیگر، به خاطر پیروزی نجات دهنده ما، او نیز همانگونه پیروز است. (رومیان ۸: ۳۷) اگرچه او ممکن است بدرفتاری و یا حتا مرگ را تجربه کند، اما این شکست نیست زیرا هیچ چیزی نمی تواند ما از عشق ما جدا کند (رومیان ۸: ۳۱-۳۲). شاگردان مسیح مطمئن بودند که در آینده، پادشاهشان را بر تخت پادشاهی نشسته، خواهند دید که با او حکومت خواهند کرد. (مکاشفه ۹: ۱۰-۱۰؛ مکاشفه ۲۰: ۶) بعلاوه در پایان دوره جفا (متی ۲۵: ۴۱-۴۶) و در پایان سلطنت دنیوی اش، عیسی مسیح شریک را داوری خواهد کرد (مکاشفه ۲۰: ۱۱-۱۵؛ مکاشفه ۲۲: ۱۲) بنابراین هیچ کس از کارهای شرورانه ای که به ضد فرزندان خدا انجام داده است، فرار نخواهد کرد!

جفا وسیله ای در دست خدا!

مهم است به خاطر داشته باشیم که خواست خداوند این است که کامل شویم، به عبارت دیگر فرزندان را در طول زندگیشان به سوی بلوغ و تکامل سوق دهد (کولسیان ۱: ۲۸؛ افسسیان ۴: ۱۱-۱۶). آزمایشات و رنجها، اغلب وسیله ای هستند که خداوند برای کامل کردن ما به کار می گیرد (یعقوب ۱: ۲-۴؛ دوم قرنتیان ۱۲: ۹-۱۰؛ اول پطرس ۵: ۱۰). لطف ملتفت باشید که خداوند از رنج کشیدن ایماندار، خشنود نمی شود. در مورد جفا باید ذکر کرد که خداوند همه کسانی

را که به فرزندانش جفا می کنند داوری خواهد کرد(دوم تسالونیکیان ۱: ۶-۱۰؛ اول پطرس ۳: ۱۶) با این حال ، خداوند فرزندانش را فرا می خواند که از طرف او رنج کشیدن را تجربه کنند. (فیلیپیان ۱: ۲۹؛ اعمال رسولان ۵: ۴۱) و به خاطر این جفاها، خداوند آنها را به فراوانی پاداش خواهد داد. (لوقا ۶: ۲۲-۲۳). بنابراین قرار گرفتن فرزندانش در یک بازه زمانی کنترل شده از جفا، یکی از راههایی ست که آنها را کامل می کند. چرا دوره کنترل شده ی جفا؟ زیرا خداوند با فرزندش که در حال آزار دیدن است، در تمام دقایق، در همه مراحل و در همه شرایط که با آن رو به رو می شود ، می باشد. خداوند می تواند در هر مرحله که اراده اوست، این جفا را متوقف کند چون همه چیز در کنترل اوست. زمانی یک شخص، اراده نهایی خداوند برای فرزندانش را درک می کند که با استفاده از این آزمایشات در زندگیشان با کامل شدن، مواجه می شوند(یعقوب ۱: ۲-۳) و آنها را می آزمایند(اول پطرس ۱: ۶-۷) سپس در زمان تجربه کردن جفاها، می توانند مطمئن باشند که خداوند در تمام این چیزها برای خیریت آنها عمل خواهد کرد (رومیان ۸: ۲۸) با درک این موضوع است که شخص می تواند درخواست کند، " پدر، اراده تو همانگونه که باعث خشنودی توست، در من کامل بشود."

وقتی این حقایق را در نظر می گیریم، کلام خدا در فیلیپیان ۱: ۲۷-۳۰ ما را بیشتر تشویق می کند.

" به هر حال ، طوری زندگی کنید که رفتار شما شایسته انجیل مسیح باشد و من چه بیایم و شما را ببینم و چه نیایم ، مایلم در باره شما بشنوم که در یگانگی روح پا برجا هستید و با هما هنگی پیوسته دست به دست یکدیگر داده به خاطر ایمان انجیل تلاش می کنید. به هیچ وجه از مخالفین نترسید، زیرا این شهامت شما ، به آنها ثابت می کند که به سوی هلاکت می روند و شما نجات خواهید یافت و آن هم از طرف خداست، چون این امتیاز به شما عطا شده است که نه تنها به مسیح ایمان آورید ، بلکه بخاطر او نیز رنج و زحمت ببینید، زیرا شما نیز به همان مبارزه ای داخل شده اید که من داشتم و شما ناظر آن بودید ، و اطلاع دارید که هنوز هم گرفتار آن هستیم."

این کلمات شگفت انگیز است! مطابق کلام پولس رسول، ایمانداران نباید وقتی که دشمنانشان به ضد آنها هستند، بترسند بلکه باید به گونه ای رفتار کنند که لایق انجیل مسیح باشد و این لیاقت به آنها داده شده پس باید انتظار داشته باشند که برای مسیح آزار ببینند.

وقتی که عبارت "از مخالفانتان نترسید" را بررسی می کنیم، برای بسیاری درک آن مشکل به نظر می رسد، مخصوصاً وقتی که زندگیشان در خطر است. در حالیکه طبق گفته پولس آنها لازم نیست در چنان شرایطی بترسند. " چرا که این نشانه نابودی دشمنانشان و نجات برای ماست و آن هم تنها از طریق خداوند است". مطلب مشابه که پیشی درباره این که چرا ایمانداران نباید بترسند ، دوم تسالونیکیان ۱: ۳-۱۰ می باشد.

"ای برادران ، ما موظفیم همواره خدا را به خاطر شما سپاس گوئیم . آری ، شایسته است چنین کنیم زیرا ایمان شما به طور عجیبی رشد می کند و محبت شما به یکدیگر روز افزون است. ما در کلیساهای خدا به خاطر بردباری و ایمانتان در تحمل آزارها و رنجها به وجود شما افتخار می کنیم این آزارها ثابت می کند که خدا از روی انصاف داوری می کند و می خواهد که شما شایسته پادشاهی خدا که به خاطر آن رنج می برید بشوید خدا عادل است و به کسانی که به شما آزار می رسانند جزا خواهد داد و بشما که رنج و آزار می ببینید و همچنین به ما آسودگی خواهد بخشید. این کار در روزی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان توانای خود در آتشی فروزان ظهور کند انجام خواهد گرفت و به آنانی که خدا را نمی شناسند و انجیل خداوند ما عیسی را رد می کنند کیفر خواهد دارد ، آنان کیفر هلاکت جاودانی و دوری از حضور خداوند و محرومیت از جلال قدرت او را خواهند دید. در آن روزی که او می آید ، از مقدسین خود جلال خواهد یافت و تمام ایمانداران از دیدن او متعجب خواهند شد و شما نیز جزء آنها خواهید بود ، زیرا به شهادت ما ایمان آوردید."

در این متن سه حقیقت مهم وجود دارد که ایماندار مورد جفا می تواند در آنها اطمینان پیدا کرده و دلگرم شود. پولس این موضوع را روشن می کند که تحمل جفا به جهت مسیح، تاییدی ست از اینکه (۱) ایماندار در پادشاهی خداوند شایسته شمرده می شود. (۲) نابودی شیررانی که او را مورد جفا قرار می دهند. (۳) تسکین از رنج و مشقتش در آمدن دوباره مسیح. بنابراین پارسا می تواند در این چیزها شادی کند و منتظر داوری آینده باشد، زمانی که آنها عدالت، رضایت

و جبران برای رنجهایشان را دریافت کنند. در نتیجه ی رنجهایشان، پادشاهی خدا برای آنها به دست نخواهد آمد بلکه به واسطه صلیب مسیح، حاصل خواهد شد. برعکس رنجهایشان شایستگی آنها را برای پادشاهی خداوند و تمایلشان را برای متحمل رنج شدن به خاطر مسیح، ثابت خواهد کرد. از طرف دیگر شریک از طریق جفاهایشان، ثابت خواهد کرد که شایسته و سزاوار پادشاهی خداوند نیستند. بنابراین آنها سزای کارشان را دریافت خواهند کرد " نابودی ابدی، دوری از حضور خداوند و جلال قدرتش"

در این رابطه عبارت دیگری در (فیلیپیان ۱: ۲۹) آمده؛ این امتیاز به جهت مسیح به شما داده شده – " نه تنها به مسیح ایمان آورید، بلکه بخاطر او نیز رنج و زحمت ببینید" – این حقیقت ممکن است برای کسانی که در جفا هستند، حیرت آور باشد. اما واقعیت این است که امتیاز داده شده به ایماندار به جهت مسیح، حقیقت بزرگی برای وفادار بودن و تسلی دادن است. با این وجود، این حقیقت که – به شما عطا شده، یا به عبارت دیگر این لطف به ایمانداران کرده شده که به خاطر عیسی مسیح متحمل رنجهای شوند – ممکن است آرامش و تسلی های بسیار نیاورد اما این حقیقت نباید فراموش شود همانگونه که پولس رسول انتخاب شده بود تا برای رساندن پیغام انجیل به غیر یهودیان متحمل رنجهای شود (اعمال رسولان ۹: ۱۶) بنابراین ایمانداران در تمام طول تاریخ کلیسا، برای هدفی که پولس آن را در این متن روشن کرده است، انتخاب شده اند. متحمل جفا شدن برای مسیح، تصمیم و انتخاب خداوند برای گروه خاصی از ایمانداران است. همانگونه که در این کتاب بعدا خواهید دید، چنین افرادی به طور فوق العاده از طرف خداوند پاداش داده خواهند شد. درک این موضوع، فهم عمیق تری از کلام مسیح در لوقا ۶: ۲۲-۲۳ به شخص می دهد.

" خوشبحال شما وقتی که مردم بخاطر پسر انسان از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشنام دهند و نام شما را مثل شریک بیرون کنند. در آن روز شاد باشید و وجد نمایید زیرا اینک اجر شما در آسمان عظیم می باشد، زیرا که به همینطور پدران ایشان با انبیا سلوک نمودند."

شما برکت یافته هستید! خوشحال باشید! شادی کنید! چرا که پاداش شما در آسمان عظیم است! بنابراین ایماندار در زمان مواجه شدن با جفاها باید اینگونه رفتار کنند، " به عیسی که ایمان ما را به وجود آورده و آن را کامل می گرداند چشم بدوزیم، چون او به خاطر شادی ای که در انتظارش بود متحمل صلیب شد و به رسوائی مردن بر روی صلیب اهمیت نداد و بر دست راست تخت الهی نشسته است. و به آنچه او متحمل شد و به ضدیت و مخالفتی که او از طرف گناهکاران دید بیندیشید و مأیوس و دلسرد نشوید." (عبرانیان ۱۲: ۲-۳) ایمانداران نباید خسته شوند! آنها نباید دلسرد و مایوس شوند! بلکه باید مسیح و عشقش را به خاطر داشته باشند که با متحمل شدن صلیب، وقتی که مُرد تا آنها را باز خرید کند، ثابت کرد. چقدر عالی و زیباست که ما هم به عنوان شاگردان مسیح، شایسته شمرده شده تا به جهت مسیح متحمل رنجهای شویم. این دیدگاه در رسولان بعد از اینکه به حضور شورای یهودی برده می شدند، دیده می شد " آنان به نصیحت او گوش دادند. رسولان را احضار کردند و پس از آنکه آنها را با شلاق زدند، به آنان اخطار کردند که باید از سخن گفتن به نام عیسی دست بردارند. سپس آنها را آزاد ساختند. پس رسولان چون خدا آنان را شایسته دانسته بود که بخاطر نام عیسی بیحرمتی ببینند شادی کنان از حضور شورا بیرون رفتند." (اعمال رسولان ۵: ۴۰-۴۱)

هیچ چیزی نمی تواند شما را از محبت مسیح دور کند!

حقیقت بزرگ دیگری وجود دارد که برای تسلی یافتن شخصی که به خاطر نجات دهنده اش با جفاها مواجه شده، در رومیان ۸: ۳۵-۳۹ آورده شده است.

" پس کی می تواند ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت یا نگرانی یا زجر یا گرسنگی یا تهیدستی یا خطر و یا شمشیر قادر است ما را از مسیح جدا سازد؟ چنانکه کتابمقدس می فرماید: بخاطر تو در تمام روز در خطر مرگ هستیم و با ما مانند گوسفندانی که بکشتارگاه می رود رفتار میشود. با وجود همه این چیزها، بوسیله او که ما را دوست داشت پیروزی ما کامل می شود، زیرا یقین دارم که نه موت و نه حیات، نه فرشتگان و نه نیروهای و قدرتهای فوق بشری، نه پیشامدهای امروز و نه وقایع فردا، نه قدرتهای آسمانی و نه بلندی و نه پستی و خلاصه هیچ چیز در تمام آفرینش نمی تواند ما را از محبتی که خدا در خداوند ما عیسی مسیح آشکار نموده جدا سازد."

هیچ چیز! هیچ چیز، هرگز نمی تواند پیروان مسیح را از محبت خداوند جدا کند، نه "رنج، یا پریشانی، یا جفا، یا قحطی، عریانی، یا خطر و شمشیر" و نه حتا خودش (نه هیچ چیز دیگری که آفریده شده) چه حقیقت عظیمی ست که ایمانداران در رابطه شان با مسیح، مطمئن هستند! همچنین برای مسیحیان مهم است که در زمان رویارویی با جفاها، بدانند که در حال تنبیه شدن به وسیله خدا نیستند. چرا که تنبیه، نتیجه ناطاعتی ست در حالیکه جفا، نتیجه سرسپردگی ست، پس اگر ایمانداران در حال تجربه کردن جفاها هستند، به این دلیل نیست که مسیح آنها را دوست ندارد بلکه برعکس، به خاطر عشق عظیمش به آنهاست که انتخاب شده و شایسته شمرده شدند تا همانند مسیح، متحمل رنج شوند. بعلاوه پولس گفت: "در تمام این چیزها، پیروزی قدرتمندانه ای به دست خواهیم آورد از طریق کسی که عاشق ماست." فرزندان مسیح همیشه پیروز هستند! ستایش از آن خداوند است! به خاطر داشته باشید که روزی، آنهایی که متحمل جفا شده اند؛ برکت و پاداش را برای تمام رنجهایی که متحمل شدند، دریافت خواهند کرد! آمین!

کمک تشویق کننده!

در زمان مواجه شدن با جفا، خصوصا زمانی که برای ایمانداران سریع و غیر منتظره اتفاق می افتد، مهم است که ایمانداران بدانند که کمک برای آنها مهیا شده و آماده است.

تثلیث

اولین نکته ای که ایمانداران همیشه باید در نظر داشته باشند این است که بدانند در هر شرایطی که مواجه می شوند؛ خدای پدر، خدای پسر، خدای روح القدس همیشه با آنها خواهد بود چون که در آنها ساکن هستند (یوحنا ۱: ۱۶-۲۳، ۲۰، ۱۷). روح القدس به تمام ایمانداران به عنوان کمک کننده ای که همیشه با آنها خواهد بود، داده شده است (یوحنا ۱: ۱۶-۱۷) و همین طور مسیح قول می دهد که با ایمانداران باشد. مسیح در طول مدت زمان رستخیز و صعودش و قبل از فرستادن شاگردانش در دنیا، به آنها گفت: "و تعلیم دهید که همه چیزهایی را که به شما گفته ام انجام دهند و بدانید که من هر روزه تا انقضای عالم با شما هستم." خوشبختانه اگر چه که کلام مسیح خدمت رسولان را پشت سر گذاشته در حالیکه خدمت آنها به پایان رسید، ولی کلام خداوند هنوز هست و تا زمانی که کلیسا ربوده شود ادامه دارد. با ساکن شدن تثلیث در ایماندار، او می تواند درک کند که فیض خداوند را در دسترس دارد و می تواند به آن اعتماد کند. کلمه کلیدی در اینجا "اطمینان کردن" است زیرا بدون توکل ایماندار به خداوند، او قادر به دریافت فیض مسیح در زندگی و خدمتش نخواهد بود. یکی از شروط مهم فیض خداوند، شجاعت است. شجاعت یکی از جنبه های مهم ایمان ماست مخصوصا در زمان مواجه شدن با جفاها. و این چیزی بود که پولس از افسسیان درخواست کرد که برای او در زندگیش بطلبند "برای من نیز دعا کنید تا وقتی سخن می گویم قدرت بیان به من عطا گردد و بتوانم سر انجیل را با شهامت فاش سازم زیرا به خاطر همان انجیل است که من سفیر هستم، هر چند سفیری در زنجیر! دعا کنید که من آن را آن چنانکه باید و شاید با شهامت بیان کنم." (افسسیان ۶: ۱۹-۲۰)

در متون دیگر، اهمیت شجاعت به وضوح مشخص شده است. در اعمال رسولان ۱۴: ۳ لوقا ثبت کرد " آن دو مدت زیادی در آن شهر ماندند و بدون ترس- باشجاعت- درباره خداوند سخن می گفتند. خداوند نیز با اعطای قدرت به آنها برای انجام آیات و معجزات ، پیام فیض بخش خود را تصدیق می فرمود"، نهایتاً پولس در اول تسالونیکیان ۲: ۲ نوشت: "برعکس ، پس از آن همه بدرفتاری و اهانت که در شهر فیلیپی دیدیم (چنان که اطلاع دارید) و با وجود مخالفت های شدید ، با کمک خدا دل و جرأت یافتیم که انجیل خدا را به شما برسائیم." بدون قوت و قدرت خداوند، یک ایماندار چگونه می تواند در میان جفاها برای خدا، مفید باشد؟ او نمی تواند. بدون فیض خداوند، او روح ترس و خجالت خواهد داشت. بنابراین ساکن شدن تثلیث و قدرتشان در یک ایماندار، واجب و ضروری ست.

پولس رسول به عنوان وسیله ای خاص که انتخاب شده از طرف خداوند بود، این حقیقت را از راه منحصر به فردی تجربه کرد. در یک رویداد، وقتی که پولس ترسیده و نیازمند دلگرمی و تشویق بود، مسیح با او در رویا صحبت کرد " یک شب خداوند در رؤیا به پولس گفت : هیچ واهمه ای نداشته باش ، به تعالیم خود ادامه بده و دست از کار بردار. زیرا من با تو هستم و هیچکس قادر نخواهد بود به تو آزاری برساند و در این شهر افراد بسیاری هستند که متعلق به من میباشند." (اعمال رسولان ۱۸: ۹-۱۰) در رویداد دیگری که جمعیت عصبانی می خواستند پولس را بکشند، لوقا نوشت، " در شب همان روز خداوند به پولس ظاهر شد و فرمود : دل قوی دار، چون همانطور که در اورشلیم درباره من شهادت دادی در روم نیز باید چنان کنی." (اعمال رسولان ۲۳: ۱۱). پولس در صحبتش با تیموتائوس درباره موقعیت دیگری که روبه رو شده بود، گفت، " در اولین محاکمه من هیچکس جانب مرا نگرفت ، همه مرا ترک کردند. خدا این عمل را به حسابشان نگذارد. اما خداوند یار من بود و قدرتی به من عطا کرد که توانستم تمام پیام را اعلام کنم و آن را بگوش تمام ملل برسانم و به این وسیله از دهان شیر رهائی یافتم." (دوم تیموتائوس ۴: ۱۶-۱۷) اگر چه در مثال آخر پولس بیان می کند از لحاظ فیزیکی هیچ کس در مقابل پادشاه از او دفاع نکرد، با این وجود، مسیح برای تقویت پولس در زمانهای سخت، با او در آنجا بود. با توجه به متن، مسیحیان دلگرم و تشویق می شوند چراکه هرگز تنها نخواهند ماند زیرا خدای تثلیث همیشه با آنها است.

اگر چه تثلیث در ایمانداران ساکن شده و آنها را تقویت می بخشد، کلام خداوند اهمیت ساکن شدن روح القدس را در آنها روشن می سازد چرا که روح القدس به عنوان کمک کننده برای آنها فرستاده شده است. (اول قرنتیان ۱۲: ۱۳ ؛ یوحنا ۱: ۱۶-۱۷ ؛ یوحنا ۱۶: ۷). به عنوان کمک کننده، وقتی که یک ایماندار در روح قدم بر می دارد (غلاطیان ۵: ۱۵) و یا به عبارت دیگر از روح پر می شود (افسیان ۵: ۱۸)، او می تواند در زندگی پیروزمندانه مسیحی ، زندگی کند. از طرف دیگر اگر یک ایماندار روح القدس را برنجانند (افسیان ۴: ۳۰) و یا مانع کار روح القدس شود (اول تسالونیکیان ۵: ۱۹)، او کمک روح القدس را در همه کارهایی که انجام می دهد، نخواهد داشت. یک ایماندار به مسیح باید همیشه تلاش کند که در مسیری که شایسته مسیح است، قدم بردارد. او خوانده شده است تا مطابق کلام خداوند در اسیان ۴: ۱-۳ زندگی کند " بنابراین ، من که به خاطر خداوند زندانی هستم از شما تقاضا می کنم ، زندگی شما شایسته مقامی باشد که به آن خوانده شده اید همیشه فروتن ، ملایم و بردبار باشید. و با محبت یکدیگر را تحمل کنید. برای حفظ آن وحدتی که روح القدس بوجود می آورد و با رشته های صلح و صفا به هم پیوسته می شود نهایت کوشش خود را بکنید"

چنین زندگی ، تضمین کننده آن است که ایماندار از روح القدس پر شده و قادر به خدمت کردن با قدرت خداوند می باشد.

حکمت

حقیقت تشویق کننده دیگری که یک ایماندار همیشه می تواند به آن تکیه کند، در یعقوب ۱: ۱-۱۲ آمده است. در این متن، یعقوب به خواننده ها تعلیم می دهد "ای برادران من ، هر گاه دچار آزمایشات گوناگون می شوید بی نهایت شاد باشید" (آیه ۲). جفا در مقوله آزمایشات می گنجد اگر چه مواجه شدن با آزمایشات خوشایند نیست، ولی نتیجه به دست آمده با گذر از آنها، پایداری و بلوغ است (عالی و کامل، بدون هیچ کمبودی آیه ۳-۴) و این همان دلیلی است که یعقوب به

خواننده های خودش می گوید در زمانی که دچار مشکلات می شوید آن را " کمال شادی بینگارید". در نتیجه، بردباری و استقامت در برابر آزمایشات مرتبط با جفا، به ایمانداران می آموزد که چگونه پایداری و تحمل کنند. همانگونه که ایماندار در ایمانش پایداری می کند؛ او کاملتر و بالغ تر می شود. این تکامل او را تجهیز می کند تا جایی که در هیچ موردی کمبود نداشته باشد. بنابراین جفا وسیله ای است که در نهایت به ایمانداران در جهت تقویت ایمانشان، کمک می کند.

در ادامه، یعقوب به خواننده هایش می گوید که اگر آنها در زمان مواجه شدن با آزمایشات کمبود حکمت دارند، وقتی که نمی دانند چه طور برخورد کرده و اکنش نشان دهند، فقط از خداوند درخواست کمک کنند. با انجام این کار، آنها می توانند مطمئن باشند که خداوند علیم، دانا و سرشار از حکمت، بدون هیچ سرزنشی آزادانه به آنها خواهد داد (آیه ۵). یعقوب حکمتی را که دریافت خواهند کرد، به شرح زیر توصیف می کند، " اما حکمتی که از عالم بالا است اول پاک و بعد صلح جو و باگذشت و مهربان و پر از شفقت و ثمرات نیکو، و بی غرض و بی ریا است." (یعقوب ۳: ۱۷). چنین حکمتی در زمان آزمایشات یا هر زمان مربوط به آن، مورد نیاز است چون کامل، مطلق و عالی ست.

با وجود این، در رابطه با طلب حکمت، یعقوب به خوانندگان خود هشدار جدی می دهد. او به آنها می گوید وقتی طلب حکمت می کنند، لازم است که درخواستشان با ایمان و بدون شک به خداوند باشد. چرا؟ زیرا کتاب عبرانیان در این باره می گوید: " و بدون ایمان محال است که انسان خدا را خوشنود سازد، زیرا هر کس به سوی خدا می آید باید ایمان داشته باشد که او هست و به جویندگان خود پاداش می دهد." (عبرانیان ۱: ۶). خداوند به آنهایی که با ایمان درخواست می کنند، عوض خواهد داد. بنابراین ایمانداری که از خداوند طلب برکت می کند، باید ایمان داشته باشد که او:

- تنها کسی است که برای طلب برکت باید به سمت او برود.
- بهترین راه را برای پاسخگویی به وضعیت ایماندار می داند.
- سخاوتمندیست که می خواهد در زمان نیاز به ایماندار کمک کند.
- حرکت خواهد کرد و حکمت مورد نیاز را به ایماندار خواهد داد.

در نتیجه طلب حکمت از خداوند بدون ایمان، شک داشتن به او به هر طریقی، طرح این پرسش که آیا او واقعا جواب خواهد داد، آیا مشاوره مطلوب خواهد داد، آیا او به درستی به شرایط من توجه خواهد کرد، برای خداوند خوشایند نیست بلکه باعث ناخشنودی خداوند می شود و اگر شخصی طلب حکمت می کند فقط به خاطر این که می داند داشتن آن خوب است، نه به خاطر آن که جواب خداوند را بداند (" شما می طلبید ولی دریافت نمی کنید چون با انگیزه اشتباه طلب کردید..." (یعقوب ۴: ۳) چنین فردی، ناپایدار است مطابق با " اما او باید با ایمان بخواد و در فکر خود شک نداشته باشد، چون آدم شکاک مانند موج دریا است که در برابر باد رانده و متلاطم می شود. چنین شخصی نباید گمان کند که از خداوند چیزی خواهد یافت، چون شخص دو دل در تمام کارهای خود ناپایدار است." (یعقوب ۱: ۶-۸). بنابراین شخصی که می طلبد، می بایست ایمان داشته باشد (باید با ایمان بطلبد). کلام پطرس مفهوم اعتماد به خداوند را به خوبی جمع بندی می کند:

" بنابراین، اگر کسی مطابق اراده خدا دچار رنج و زحمت شده است، باید جان خود را بدست آفریدگاری که همیشه به وعده های خود وفا می کند بسپارد و به نیکوکاری خود ادامه دهد." (اول پطرس ۴: ۱۹)

اعتماد کردن به خدا با تمامی روح زمانی که می دانیم آنچه را که انجام می دهیم درست است، به خصوص در زمان جفا، یک کلید اصلی در رشد روحانی ایماندار است حتی اگر منجر به شهادت شود. بنابراین برای آنهایی که متحمل همه آزمایشات می شوند، نتیجه این عمل (تحملی که بلوغ و استقامت را به بار می آورد) به خودی خود، برای ایمانداران یک پاداش است. یعقوب می گوید: " خوشا به حال کسی که در برابر وسوسه از پای در نیاید، زیرا وقتی آزموده شود تاج حیاتی را که خداوند به دوستداران خود وعده داده است خواهد گرفت." (یعقوب ۱: ۱۲). در نتیجه ی مورد آزمایش قرار گرفتن در سختیها به وسیله حکمت خداوند، این شخص " تاج حیات" را دریافت خواهد کرد و این پاداشی ست که او در

این زندگی در انتهای آزمایشاتش، دریافت خواهد کرد و این پاداش بیان کننده حکمت فراوان و داشتن بلوغ و تکامل در زندگی است (متی ۱۰:۱۰). چنین کیفیتی در شخصیت، همانند جواهرات تاج پادشاه، برای مالکش احترام می آورد و چنین کیفیت شخصیت مورد تحسین دیگران خواهد بود. در جفا، ایماندار باید درک کند و بپذیرد که در هنگام مواجه شدن با جفا، ممکن است خداوند به او حکمتی بدهد که او حاضر نباشد آن را دنبال کند چرا که ممکن است حکمت داده شده در زمان اطاعت؛ مشکل، شرم آور، دردناک باشد. این ممکن است به این معنا باشد که شخص طلب کننده حکمت، نیاز دارد خودش را در مقابل چیزی که خدا می خواهد، فروتن کند. در مورد جفا، حکمت خداوند می تواند منجر به صدمات جسمی و یا حتا مرگ شود (همانند زمانی که زکریای نبی حقیقت را اعلام کرد دوم تواریخ ۲۴: ۲۰-۲۱) ایمانداران همانند گوسفندانی هستند که به کشتارگاه برده می شوند (رومیان ۸: ۳۶). زمانی که شخصی از خداوند تقاضای حکمت می کند، پیش از آن باید تصمیم بگیرد که آیا می خواهد از خدا اطاعت کند حتا اگر زندان و یا مرگ نتیجه آن اطاعت باشد. یک ایماندار زمانی می تواند با آرامش به خداوند برای حکمتش و نتیجه آن اعتماد کند، که درک کند خداوند تنها کسی است که سرنوشت نهایی را رقم می زند نه کسانی که او را مورد جفا قرار می دهند. (اول پطرس ۴: ۱۹)

فیض

در هنگام مواجه شدن با جفا، درک فیض خداوند حائز اهمیت است. جنبه ای از فیض خدا که در اینجا روی آن متمرکز می شویم، توانایی یا قدرت داده شده به وسیله خدا برای عمل کردن به شکلی موثر در زندگی مسیحیان است. (دوم قرن تیان ۸: ۱؛ افسسیان ۳: ۸). به عنوان مثال، روح القدس در موقع نجات به ایمانداران هدیه روحانی "فیض" را برای کار کردن در خدمتها می دهد (رومیان ۱۲: ۶-۸؛ افسسیان ۳: ۱-۳؛ اول پطرس ۴: ۱۰). و همچنین "فیض" داده شده به هر ایماندار نشان دهنده آن است که هر ایماندار در بدن مسیح چه نقش مختلفی را ایفا می کنند (اول قرن تیان ۱۲: ۱۴، ۱۸، ۲۸-۳۰). به عبارت دیگر، برخی به عنوان رسولان فیض بیشتری را نسبت به آنهایی که رسول نیستند، دریافت می کنند (راشاره به هدایا، توانیها و موقیتهایشان در بدن مسیح - اول قرن تیان ۱۵: ۱۰). بدون این فیض، یک ایماندار قادر به تولید میوه های روحانی و داشتن زندگی مسیحی پیروزمندانه نیست (استیفان کسی بود که با فیض و روح القدس و ایمان و قدرت پر شده بود؛ اعمال رسولان ۶: ۵، ۸). بنابراین پولس به تیموتائوس گفت: "و اما تو، ای پسر من، با فیضی که در میسح عیسی است قوی باش" (دوم تیموتائوس ۲: ۱). در زمان مواجه شدن با جفا، اعتماد کردن روی فیض خداوند برای به دست آوردن پیروزی، ضروریست.

با توجه به گفته های پولس به تیموتائوس بدیهی ست که فیض برای ایماندار مهم است، پولس با توجه به تجربه شخصی اش این را می دانست. در دوم قرن تیان ۱۲: ۷-۱۰، پولس از تصمیم خداوند برای فروتن شدنش می گوید. برای تحقق آن، وضعی به او داده شد و برای این که بخاطر مکاشفات فوق العاده ای که دیده ام مغرور نشوم ناخوشی جسمانیء دردناکی به من داده شد که مانند قاصدی از طرف شیطان مرا بکوبد تا زیاد مغرور نشوم" (آیه ۷). اگر چه خاری بود) مطابق با غلاطیان ۶: ۱۱ ممکن است ضعف بینایی باشد) ولی مانع پولش نشد اگر چه حتا سه بار از خداوند تقاضا کرد که اگر ممکن است، آن را بردارد (آیه ۸). جواب خداوند به پولس چه بود؟ " فیض من برای تو کافیست، زیرا قدرت من در ضعف تو کامل می گردد " (آیه ۹). به عبارت دیگر فیض خداوند برای پولس کافی بود تا توانایی کنار آمدن با خاری که به او داده شده بود، را داشته باشد. زمانی که پولس فهمید که فیض داده شده به او کافی بود، نوشت: " بنابراین ، من بخاطر مسیح ، ضعف ها ، اهانت ها ، سختی ها ، آزارها و دشواریها را با آغوش باز می پذیرم زیرا در هنگام ضعف قوی هستم." (آیه ۱۰). همان فیضی که با پولس بود، ایمانداران امروزه همان فیض را دارند و این فیض به ایمانداران کمک می کند تا در زمان مواجه شدن با ضعفها، توهین ها، پریشانی ها، جفاها و مشکلاتی که به جهت مسیح متحمل می شوند، خوشال و راضی باشند. پس با توجه به این چیزها، ایمانداران نیز می توانند همان چیزی را که پولس گفت، بگویند "زمانی که ضعیف هستم، قوی هستم"

جنبه دیگری از فیض در عبرانیان ۴: ۱۵-۱۶ آمده است:

" زیرا کاهن بزرگ ما کسی نیست که از همدردی با ضعفهای ما بی خبر باشد ، بلکه کسی است که درست مانند ما از هر لحاظ وسوسه شد ولی مرتکب گناه نگردد. پس بیایید تا با دلیری به تخت فیض بخش خدا نزدیک شویم تا رحمت یافته و در وقت احتیاج از او فیض یابیم."

مسیح نقص برادرانش را و تمام ضعفهایشان را می داند، اگر چه وسوسه شدند ولی می خواهد که بدون گناه بمانند. به خاطر تجربه ها و درکش، ایمانداران می توانند به " تخت فیض" با اطمینان نزدیک شوند. به عبارت دیگر ایمانداران می توانند نزدیک شوند به :

- تخت لطف
- تخت محبت
- تخت دوستی و کمک

ترکیب این عبارتها، ماهیتی از فیض را برای ایماندار به ارمغان می آورد که هنگام نزدیک شدنش به تخت فیض در دعا، دریافت می کند. برای اینکه آن، جایست که ایمانداران" می بایست رحمت خداوند را دریافت کنند و فیض را برای کمک در زمان نیاز در یابند." چرا که به سبب محبت و اراده نیکو به فرزندان، مکانی از لطف است.

فرزند خداوند که صمیمانه به سوی پدر آسمانیش فریاد می زند از طریق میانجی و عیسی مسیح (۲ تیموتائوس ۲: ۵) (عبرانیان ۷: ۲۵ ؛ اول یوحنا ۲: ۱) می داند که خداوند به طور قطعی به او گوش خواهد داد، رحم کرده و برای کمک به او در زمان آزمایشاتش، فیض می دهد. این وعده خداوند، تشویق خداوند، و کمک خداوند است!

به منظور مفیدتر و راحت تر شدن درک این بخش از فیض، به شکل زیر خلاصه شده است:

۱. فیض، توانایی است.
۲. خداوند به هر ایماندار توانایی به نام فیض داد که به وسیله ان بتواند زندگی مسیح و خدمت پرثمر داشته باشد.
۳. فیض در نسبتهای مختلف به افراد داده شده است.
۴. میزان فیض داده شده به هر ایماندار متناسب با خدمتی است که خداوند به آنها داده است.
۵. فیض کافی است.
۶. در هر موقعیتی که ایماندار خودش را بیابد، فیض خداوند برای چیزی که با آن مواجه می شود، کافی است.
۷. فیض خداوند تکیه گاهی قابل اعتماد است.
۸. هر جا که ایماندار خودش را در ضعف پیدا می کند، اگر به خداوند اعتماد کند، او قوی خواهد شد.
۹. فیض خداوند درخور و شایسته است.
۱۰. برای چینی فیضی، ایماندار باید از روح القدس پر شده و با آن راه برود.
۱۱. فیض حمایت کننده است.
۱۲. هنگامی که ایماندار نیاز به یاری و کمک دارد، می تواند به حضور تخت فیض خداوند برود و فیض و رحمت را برای کمک دریافت کند.

بنابراین در زمان مواجه شدن با جفا، پیروان مسیح برای دریافت حکمت خدا، قدرت و کمکش خیلی ساده فقط نیاز دارند به خداوند نظر کرده - ایمان و اعتمادش را در خداوند قرار دهد نه بر خودش-- باره دیگر این حقیقت به طور واضح در اول پطرس ۴: ۱۹ توضیح داده شده است.

" بنابراین ، اگر کسی مطابق اراده خدا دچار رنج و زحمت شده است ، باید جان خود را بدست آفریدگاری که همیشه به وعده های خود وفا می کند بسپارد و به نیکوکاری خود ادامه دهد."

عیسی مسیح با اعتماد به خداوند زمانی که دستگیر شد، محاکمه و مصلوب شد، همین کار را انجام داد (اول پطرس ۲: ۲۳)، او به پدرش نگاه کرد و در زمان مناجات کردن با پدرش در باغ جتسیمانی، گفت که خواست خداوند بشود نه خواست خودش (متی ۲۶: ۴۲، ۳۹). در طول این زمان دشوار، مسیح تلاش نکرد وقتی به ناحق متهم شده بود، از خودش دفاع بکند بلکه ساکت ماند (۲۷: ۱۲-۱۴) او فقط وقتی که ضروری و لازم بود، جواب داد (یوحنا ۱۸: ۱۹-۲۳، ۳۳-۳۷؛ یوحنا ۱۹: ۹-۱۱؛ متی ۲۷: ۱۱) به منظور تکمیل شدن ماموریتش برای رفتن به روی صلیب، که خواست و اراده پدرش بود (متی ۱۶: ۲۱-۲۳؛ یوحنا ۱۸: ۱۱). مسیح یقین داشت که می تواند به خداوند پدرش، اعتماد کند. استفان نیز همین کار را انجام داد. در زمان مواجه شدن با اتهامات ناحق، او از خودش دفاع نکرد اما به خداوند و اراده اش اعتماد کرد و همین کار منجر به مرگش شد (اعمال رسولان ۶: ۸-۷: ۶۰).

این مثالها انتخاب شدند زیرا به طور واضح دو شخص را که به خداوند اعتماد کردند، نشان می دهند، اگر چه در برابر اتهامات ناروا از خودشان دفاع نکردند، ولی پاسخشان مطابق با اراده خداوند برای آنها در شرایط خاصشان بود. با این وجود این مطلب به این معنا نیست به ایماندارانی که دستگیر و متهم شده است، اجازه دفاع داده نشده، بلکه بر عکس پولس رسول وقتی که در حبس بود، از خودش در زمانهای مختلف دفاع کرد. (اعمال رسولان: ۱-۲۱؛ ۲۵: ۶-۱۲؛ ۲۵: ۲۳-۲۹؛ ۲۸: ۱۶-۲۲). به نظر من یک ایماندار نیاز دارد برای دریافت فیض، حکمت و کمک در زمان آزمایشات به خداوند نگاه کند زیرا او کسی است که همه چیز را در نهایت تحت کنترل خود دارد. همانطور که مسیح گفت، روح خداوند است که به ایماندار داده می شود و در زمانی که به دست حاکمان دستگیر شده است، روح القدس از طریق او صحبت می کند. بنابراین ایمانداران لازم نیست نگران باشند. (متی ۱۰: ۱۹-۲۰)

چگونه یک شخص می فهمد که فیض خداوند را می گیرد؟ شش جنبه از ایمان شخص باید آشکار شود:

- او به گناهانش اعتراف می کند. (اول یوحنا: ۱: ۹)
- قلبش او را محکوم نمی کند. (اول یوحنا: ۳: ۱۸-۲۲)
- او در اطاعت از کلام خداوند زندگی می کند. (یوحنا ۱: ۱۰)
- میوه های روح القدس در او آشکار می شود. (غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳)
- او مرد ایمان، امید و محبت است. (اول قرنتیان ۱۳: ۱۳؛ اول تسالونیکیان ۱: ۳)
- او در زندگی و خدمتش، میوه می آورد (ثمر می دهد). (یوحنا ۱: ۱۵-۱۶)

در نگاه دوباره به زندگی استفان، روشن است که او چنین مردی بود. همانگونه در کتاب اعمال رسولان قبلا گفته شد " استفان پر از فیض و قدرت، به انجام معجزات و آیات عظیم در میان قوم یهود پرداخت." (۸: ۶). در دو آیه بعدی، گفته می شود که استفان پر از حکمت و هدایت روح القدس بود (۶: ۱۰). ایماندارانی که با روح القدس، پر و هدایت شده است، می تواند به گناهانش در زندگی اعتراف کند. ولی قلب ایماندارانی که این کار را انجام نمی دهد خود را مقصر دانسته و محکوم می کند " محکوم کردن ". به عبارت دیگر قلبش، او را از گناهش آگاه می کند. به طوری که به گناهش اعتراف می کند و جایی را که لازم است اصلاح کرده و تا زمانی که اعتراف نکند، پر از روح القدس نخواهد شد.

ایمانداری که پر شده و هدایت شده از روح است، از کلام خداوند اطاعت خواهد کرد و میوه های روح القدس را بروز خواهد داد، میوه های چون: عشق، شادی، آرامش، صبر، محبت، خوبی، وفاداری، نجابت، و کنترل بر نفس. او شخص ایمان داری ست که امیدش در خداوند است و حتا به کسی که او را مورد آزار قرار می دهد، عشق می ورزد. چنین شخصی میوه های فراوان دارد چون در مسیح می ماند و هیچ کدام از جنبه های مهم مرد ایمان در او، متزلزل نمی شود چرا که توکلش بر روح القدس خواهد بود.

در این قسمت حائز اهمیت است که تمایز قائل شویم بین ایمان‌داری که به خاطر ایمانش مورد جفا قرار گرفته و ایمان‌داری که به علت خلافکاری دستگیر شده است.

پطرس در این باره با خوانندگان در اول پطرس ۴: ۱۴-۱۶ صحبت می‌کند:

"خوشا به حال شما اگر به خاطر نام مسیح به شما دشنام دهند، زیرا در آن صورت روح پر جلال الهی در شما ساکن است. امیدوارم که شما هرگز به خاطر قتل یا دزدی یا بدکاری یا فضولی دچار زحمت نشده باشید. اما اگر به عنوان یک مسیحی رنج می‌بینید ناراحت نشوید، بلکه برای این که نام مسیح را بر خود دارید خدا را شکر کنید"

گاهی اوقات ایمانداران در رفتارشان همانند ما، زیرک و چون کبوتر، بی‌آزار نیستند. به همین دلیل خودشان را دچار مشکلات با حاکمان و مقامات می‌کنند. در چنین مواردی، آنها نباید بگویند که به خاطر جفا، آزار می‌بینند، چون آزار به خاطر جفا آزار نمی‌بینند و خداوند این را می‌داند. کسانی که به خاطر انجام کارهای اشتباه آزار می‌بینند، گناهکار هستند، لازم هست بر طبق آن، متحمل رنج شوند، اما آنهایی که به خاطر کارهای درست مورد آزار قرار می‌گیرند، برکت یافته هستند. پطرس و مسیح هر دو در این باره در متی ۵: ۱۰-۱۲ سخن گفتند.

دعای مقدسین

یکی دیگر از منابعی که ایماندار در زمان مواجه شدن با جفا دارد، دعای مقدسین است. در دوم قرنتیان ۱: ۸-۱۱، پولس درباره زمانی که او و همراهانش در آسیا بودند، نوشت. او گفت: "ما نمی‌خواهیم از زحماتی که در استان آسیا برای ما پیش آمد بی‌خبر باشید. بارهایی که بدوش ما گذاشته شد آنقدر گران و سنگین بود که امید خود را به زندگی از دست دادیم" (آیه ۸). بعلاوه پولس گفت: "احساس می‌کردیم که حکم اعدام ما صادر شده بود. چنین اتفاقی افتاد تا به خدائی که مردگان را زنده می‌کند متکی باشیم، نه به خودمان." (آیه ۹). این مثال مناسب دیگری است که معنای داشتن فیض خداوند را نشان می‌دهد. "پس بیایید تا با دلیری به تخت فیض بخش خدا نزدیک شویم تا رحمت یافته و در وقت احتیاج از او فیض یابیم" (عبرانیان ۴: ۱۶). آنها هیچ شخص دیگری را نداشتند که آنها را متوجه تصمیم خداوند کنند. بنابراین آنها به تنها کسی که داشتند و به ایمانشان به خداوند برگشتند. برای اینکه خداوند تنها امید و نجات دهنده آنها از مرگ بود (آیه ۱۰). همانگونه که پولس به آینده توجه داشت، او گفت که خداوند به آزاد کردن آنها ادامه خواهد داد، بنابراین آنها امید خود را یکسر بر او قرار داده بودند. "خدا ما را از خطر مرگ بسیار وحشتناکی رهانید و امید ما باز هم به اوست که بار دیگر ما را رهائی بخشد. شما نیز باید با دعاهايتان ما را یاری کنید تا وقتی عده بسیاری برکاتی را که خدا به ما داده است ببینند، آنگاه عده بیشتری بخاطر ما خدا را سپاس خواهند گفت." (آیات ۱۰-۱۱). در اینجا اهمیت دعاهايتان مقدسین نشان داده شده است. پولس گفت همانطور که مقدسین برای او و همراهانش دعا می‌کنند، باید به این نکات توجه کنند:

- کمک کردن به آنها (برای رستگاری در آینده در خدمتشان)
- اظهار لطف کردن به آنها

پولس گفت که دعاهايتان باید منجر شود به "شما نیز باید با دعاهايتان ما را یاری کنید تا وقتی عده بسیاری برکاتی را که خدا به ما داده است ببینند، آنگاه عده بیشتری بخاطر ما خدا را سپاس خواهند گفت." (آیه ۱۱). در زمانهای جفا، مسئله مهم این است که کلیسای خداوند برای کسانی که تحت جفا هستند، پیوسته در دعا باشد، بدین معنی که کمک و اظهار لطف آنها شامل حال جفا دیده‌ها می‌شود. نتیجه این کار می‌تواند ثمرات زیادی به بار آورد زیرا خدا به دعاهايتان کسانی که برای مقدسینی که به خاطر عیسی مسیح در رنج هستند، گوش داده و جواب می‌دهد.

سخنان تشویق کننده پایانی!

جفا هرگز شرایط قابل تحمل آسانی نیست. می تواند از طریق راههای مختلفی خاتمه بیابد. با اینحال هر زمانی که با این موضوع رو به رو می شوید، با به یاد آوردن کلام پولس رسول که قبل از مرگ و به شهادت رسیدنش نوشت، دلگرم باشید:

" اما من ، وقت آن رسیده است که قربانی شوم و زمان رحلتم رسیده است. من در مسابقه نهایت کوشش خود را نموده ام و دور خود را تمام کرده ام و ایمانم را حفظ کرده ام. اکنون تاج پیروزی در انتظار من است ، همان تاج نیکی مطلق که خداوند ، یعنی آن داور عادل در روز بازپسین به من خواهد داد و آن را نه تنها به من ، بلکه به همه آنانی که مشتاق ظهور او بوده اند عنایت خواهد فرمود. " (دوم تیموتائوس ۴: ۶-۸)

پولس رسول به هنگام نوشتن این کلام می دانست که در مدت زمان کوتاهی نزد عیسی مسیح خواهد رفت، زمانی که او به عقب و زندگی خود نگاه کرد، می توانست احساس رضایت داشته باشد زیرا با ایمان زندگی کرده بود و خدمتی را که به او داد شده بود، به انجام رسانده بود. زمانی که به آینده خود در نزد عیسی مسیح نگاه می کرد، می دانست که چه چیزی در انتظار اوست، " تاج عدالت " ! پولس نوشت که این تاج فقط به او داده نخواهد شد" بلکه به تمام کسانی که مشتاق ظهور او خواهند بود"

برادران و خواهران من، دلگرم باشید که رنجهای شما برای مسیح، شما را خسته نخواهد کرد و بهبودی نیست. مسیح هم مانند شما رنج کشید. خدای پدر و روح القدس همراه شما هستند در تمام مراحلی که متحمل می شوید. خدای پدر و روح القدس شما را دوست دارند به فراوانی و در انتظار روزی هستند که بتوانند به شما بگویند، " ارباب گفت: « آفرین ، ای غلام خوب و آمین ، تو در امر کوچکی امانت و درستی خود را نشان دادی ، من حالا کارهای بزرگ را به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی ارباب خود شریک باش. " (متی ۲۵: ۲۱). همانطور که برای پولس انجام شد، چیزهای زیادی وجود دارند که انتظار شما را می کشند" تاج عدالتی که خداوند آن داور عادل عطا خواهد کرد " به همه شما در آن روز.

در نتیجه دوست دارم که با این کلام از پولس رسول جمع بندی کنم که می گوید، " مگر شما با مسیح زنده نشده اید ؟ پس در این صورت شما باید به چیزهای آسمانی (جایی که مسیح در آنجا در دست راست خدا نشسته است) دل ببندید در باره آنچه در عالم بالا است ببندید ، نه به آنچه بر روی زمین است ، " (کولیسان ۳: ۱-۲). در پایان،" دیگر این که در رابطه خود با خداوند از قدرت عظیم او نیرو بگیرید. زره کاملی را که خدا برای شما تهیه کرده است به تن کنید تا بتوانید در مقابل نیروهای ابلیس ایستادگی نمائید ، زیرا جنگ ما با انسان نیست ، بلکه ما علیه فرمانروایان و اولیاء امور و نیروهای حاکم بر این جهان تاریک و نیروهای شیطانی در آسمان در جنگ هستیم. از این جهت شما باید زره کاملی را که خدا مهیا کرده است بپوشید تا در آن روز شریک در برابر حمله های دشمن تاب مقاومت داشته باشید و تا پایان جنگ هم پایدار بمانید. " (افسیان ۶: ۱۰-۱۳)

برکت و فیض خداوند در تمام سختیهایی که به جهت مسیح می کشید، به فراوانی با شما باشد. آمین!

ضمیمہ

بحث پیرامون متی ۱۰: ۱۶-۳۹

در بررسی عهد جدید، در این متن روشن است که عیسی به دوره زمانی قبل از صعودش اشاره نمی‌کند. نه در این متن نه به موازات انجیل، بعد از فرستاده شدن دوازده شاگرد و بازگشت آنها، در واقع هیچ گزارشی از جفا و آزار و اذیت در انجیل وجود ندارد مگر برای خود عیسی (مرقس ۶: ۱۲-۱۳، ۳۰؛ لوقا ۹: ۶-۱۰) مگر برای خود عیسی. حتما بعد از بازگشت دوازده شاگرد، عیسی مسیح هفتاد نفر دیگر را فرستاد تا پیش روی او به همه جاهایی که او می‌خواست رهسپار شود، بروند. (لوقا ۱۰: ۱) همان چیزی را که به دوازده تن گفته بود، به آنها نیز گفت که (متی ۱۰: ۱۶) آنها را " همانند بره ها در میان گرگها " می فرستد (لوقا ۱۰: ۲-۳) زمانی که آنها برگشتند خوشحال بودند و از معجزاتی که انجام داده بودند، صحبت می کردند نه از جفاها (لوقا ۱۰: ۱۷). در واقع اینطور فهمیده می شود که عیسی مسیح به دوازده تن در مورد آینده و این که چه اتفاقی می افتد و باید چگونه برخورد کنند، آگاهی می داد.

وقتی که این متن را به کار می بریم، مهم است که تشخیص دهیم که آیا این متن برای دوازده تن به کار برده شده است یا برای مخاطبان بیشتری. بعضی معتقد هستند که مخاطبان عیسی مسیح در این متن، به طور خاص دوازده تن هستند و اگر این موضوع صحیح باشد، بیشتر این متن در مورد دیگران، دیگر صدق نمی‌کند. این تفسیر می‌تواند صحیح باشد اگر این متن و متون موازی با آن فقط فقط به دوازده شاگرد گفته شده باشد. اما از آنجایی که حقایق این متن، در متون دیگر نیز تکرار شده اند (در انجیل مرقس و لوقا) نشان دهنده این است که برای همه شاگردان صادق است. جدول زیر به تصدیق این واقعیت کمک می‌کند.

در متی ۱۰: ۱۶-۳۹ همه آیات در متون دیگر تکرار شده اند به جز آیات ۲۳ و ۲۵.

متی ۱۰: ۱۶	لوقا ۱۰: ۳	هفتاد شاگرد
متی ۱۰: ۱۷-۲۲	مرقس ۱۳: ۹-۱۳	
متی ۱۰: ۲۳	لوقا ۱۲: ۱۷-۱۷	مرگ و رستخیز
متی ۱۰: ۲۴	لوقا ۶: ۴۰	گروهی از شاگردان
متی ۱۰: ۲۵		
متی ۱۰: ۲۶-۳۳	لوقا ۲: ۹-۹	دوازده شاگرد
متی ۱۰: ۳۴-۳۶	لوقا ۱۲: ۵۱-۵۳	دوازده شاگرد
متی ۱۰: ۳۷-۳۸	لوقا ۲۶: ۲۷	انبوده مردم
متی ۱۰: ۳۹	لوقا ۱۷: ۳۳	شاگردان

در اکثر موارد همه سخنانی که عیسی به صورت عمومی گفت، می تواند برای هر ایمانداری در کلیسا اعمال شود. سوال اصلی پیرامون آیه های ۱۹ و ۲۰ است. مخصوصاً زمانی که عیسی مسیح به دوازده شاگرد گفت سخنانش با اشاره به الهام (وحی) است.

۱۹. " اما وقتی شما را دستگیر می کنند نگران نباشید که چه چیز و چطور بگوئید چون در همان وقت آنچه باید بگوئید به شما داده خواهد شد"

۲۰. " زیرا گوینده، شما نیستید بلکه روح پدر آسمانی شما است که در شما سخن می گوید."

به طور خاص عیسی مسیح تصریح می کند زمانی که دوازده شاگرد در مقابل مقامات خواهند ایستاد، آیا روح القدس از طریق آنها با اقتدار صحبت می کند؟ به عبارت دیگر آیا سخنان آنها مطابق با کتاب مقدس است؟ اگر این چنین است، چرا آنها نیاز نداشتند تا برنامه ریزی کنند در مورد اینکه در دفاع از خود چه بگویند؟ در مورد ایمانداران دیگر به جز دوازده شاگرد چه طور؟ زمانی که آنها در مقابل مقامات می ایستند، آیا این آیات برای آنها هم کار می کند؟ آیا آنها باید برای دفاع از خود برنامه ریزی کنند یا نباید نگران باشند در مورد این که چه بگویند و اینکه آیا روح القدس از طریق آنها هم صحبت خواهد کرد؟

پاسخ به این وضع دشوار به نظر می رسد که خلاف واقعیتی است که در متی ۱۰: ۱۷-۲۲ به موازات مرقس ۱۳: ۹-۱۳ و لوقا ۲۱: ۱۲-۱۷ گفته شده است. چیزی که این دو متن را از متی ۱۰ جدا می کند، تمرکز آنها به مسئله مرگ و داوری و دوره سختیهاست. به عبارت دیگر عیسی می گوید برای ایماندارانی که در دوره آینده زندگی می کنند، تمام آن چیزی که او به دوازده شاگرد گفت، برای آنها نیز صادق است. به همین خاطر، به نظر من حقایق ارائه شده در اینجا فقط برای دوازده شاگرد نیست بلکه برای تمام ایمانداران در سراسر کلیساها و دوره های سختی صادق است. بنابراین این مطالب در این کتاب از این منظر معرفی شده اند.

نگاه اجمالی در مورد جفا در کتاب اعمال رسولان

وقتی کتاب اعمال را مطالعه می کنیم ، مشاهده می کنیم که جفا، در نتیجه رفتارهای خودخواهانه کسانی که آن را دریافت می کردند، شیوع پیدا نکرد. در همه موارد کسانی که تحت جفا قرار گرفته بودند، در حال انجام خدمتشان بودند. طبق دلایلی که در زیر آمده است، جفا شیوع پیدا کرد بر علیه ایمانداران وقتی که دیگران:

- با تعالیمی که می دادند ، مخالف می کردند(اعمال رسولان: ۴-۱: ۳-۱؛ ۸-۱: ۳-۱؛ ۹-۲۹-۲۹: ۱۴: ۱-۴؛ ۱۸-۱۲: ۱۵-۱۲؛ ۲۱: ۲۷-۳۱؛ ۲۲: ۲۱-۲۴).
- قادر به بحث با آنها نبودند(نتوانستند بحث را پیروز شوند)(اعمال رسولان: ۶-۹: ۱۲-۹؛ ۹: ۲۱-۲۳)
- به آنها حسادت می کردند (اعمال رسولان: ۵-۱۲: ۱۸-۱۲؛ ۱۳: ۴۴-۵۱؛ ۱۷: ۵-۱، ۱۱-۱۳)
- به خاطر آنها، درآمدشان را از دست دادند(اعمال رسولان: ۱۶-۱۶: ۲۰-۱۹؛ ۲۳-۴۱)

با توجه به منتهایی که در بالا ارجاع داده شده، کسانی که تحت جفا بودند با حکمت برخورد می کردند و بی گناه بودند، به عبارت دیگر آنها رفتار نادرست یا سوال برانگیزی نداشتند؛ داشتند خدا را خدمت می کردند که بر علیه شان بلند شدند. در زمان خدمتشان ، مردم عکس العمل نشان دادند، در نتیجه آنها مورد جفا واقع شدند. بنابراین هیچ کس نمی تواند پیش بینی کند که دقیقا چه کاری منجر به جفا می شود. با توجه به این مورد، خادم خداوند نیاز دارد که خدمتش را با حکمت و در کمال بی گناهی(بی آزاری) ادامه دهد و در هر قدم در راهش، به خدا توکل کند. اگر جفا اتفاق بیفتد، او باید برای فیض و کمک به خدا متکی باشد. تنها گزینه دیگر که یک ایماندار باید از آن دوری کند تا مورد جفا قرار نگیرد، این است که کاری را که مطابق اراده خداوند نیست انجام ندهد.

در بررسی دیگر از کتاب اعمال رسولان، وقتی که ایمانداران به وسیله مقامات دستگیر شدند و در مقابل آنها ایستادند، در مورد امیدی که داشتند ، صحبت کردند. آنها فرار نکردند، در مورد رسولان باید گفت وقتی که در حضور شورای یهود احضار شدند، با خواست خود و بدون اجبار حاضر شدند.(اعمال رسولان: ۵: ۱۷-۲۷). اما بعضی مواقع آنها فرار کردند و آن زمانی بود که آنها به جفا تهدید شدند(اعمال رسولان: ۸: ۱؛ ۹: ۲۲-۲۵؛ ۹: ۲۸-۳۰؛ ۱۲: ۱۷-۱؛ ۱۴: ۷-۴؛ ۱۴: ۱۹-۲۲؛ ۱۷: ۱۳-۱۴)

آنها هرگز بعد از این که توسط مقامات دستگیر یا متهم شدند، فرار نکردند، به جز پطرس که به طرز معجزه آسا از طریق خداوند قبل از اینکه اعدام شود، آزاد شد(اعمال رسولان: ۱۲: ۶-۱۱). آنها همیشه تمام آن چیزی را که مطابق قانون از آنها خواسته شده بود، انجام دادند. جالب است که توجه کنید وقتی که فرار کردند، به موعظه کلام خداوند در تمام جاهایی که می رفتند، ادامه دادند.(اعمال رسولان: ۸: ۴؛ ۹: ۲۸؛ ۱۴: ۷؛ ۱۷: ۱۵-۲۲). مهم است که توجه داشته باشید، زمانی که دستگیر شدند، حتا از قانون کشورها به نفع خود استفاده کردند.

سه مورد را که پولس از قانون به نفع خود استفاده کرد، در کتاب اعمال رسولان فصلهای ۱۶، ۲۲ و ۲۵ آورده شده است. در اعمال رسولان ۱۶ وقتی که پولس و سیلاس را با چوب زدند و به زندان افکندند(آیات ۲۲-۲۴)، پولس از اینکه آزاد شود، اجتناب کرد، به خاطر اینکه مطابق قانون روم با آنها بدرفتاری شده بود.

با وجود این آنها زندان و آن شهر را ترک کردند طبق قانون پولس به عنوان رومی نه قانون مقامات دولتی. قابل توجه است که پولس از حق خودش به عنوان شهروند رومی، در وهله اول برای کتک نخوردن استفاده نکرد. اگر چه ممکن است به این خاطر بوده باشد که در آن زمان، آن مکان بسیار شلوغ بوده و پولس قادر نبود که حقتش را اعلام کند. در اعمال رسولان ۲۲ قبل از اینکه پولس به خاطر بازجویی شلاق زده شود، زمانی که یهودیان عکس العمل وحشیانه ای بر ضدش انجام دادند، اعلام کرد که شهروند روم است. در نتیجه شلاق نخورد (آیات ۲۳-۲۹). در اعمال رسولان ۲۵ زمانی که از پولس پرسیده شد که مایل است برای محاکمه به اورشلیم برده شود؛ او مخالفت کرد و از حق قانونی خودش استفاده کرد تا نزد سزار برده نشود (آیات ۷-۱۲). علت این کار پولس این بود که می دانست اگر به اورشلیم برگرداننده شود، به احتمال زیاد یهودیان تلاش خواهند کرد که او را بکشند (اعمال رسولان ۲۳: ۱۲-۱۴)، و نقشه آنها هم نیز بود (اعمال رسولان ۲۵: ۱-۳).

در نتیجه به هنگام ایستادن در مقابل مقامات دولتی، ایمانداران می توانند از حق قانون خود استفاده کنند همانطور که پولس این کار را کرد. با وجود این، ممکن است زمانهایی وجود داشته باشد که شما مورد بدرفتاری قرار بگیرید به خاطر نام عیسی مسیح، باشد که خداوند به شما حکمت. مواجه شدن با هر شرایطی را بدهد.

جفا و کلیسا

"به این دلیل تمام رنجها را متحمل می شوم، اما از آن خجل نیستم، زیرا می دانم به چه کسی ایمان آورده ام و یقین دارم که او قادر است تا روز آخر آنچه را به من سپرده شد حفظ کند".
(دوم تیموتائوس ۱:۱۲)

۱. الهیات جفا

- ا- انتظار می رود که انسان دیندارانه زندگی کند - دوم تیموتائوس ۳:۱۲؛ اول پطرس ۴:۱۲-۱۳
- ب- این نتیجه ی پیروی از مسیح است - یوحنا ۱۵:۱۸-۲۳؛ اول یوحنا ۳:۱۳
- ۱- زیرا این دنیا پیش از آنکه از ایمانداران متنفّر باشد، از مسیح متنفّر است - آیه ۱۸؛ اول یوحنا ۳:۱
- ۲- چون این دنیا خودش را دوست دارد، از آنهایی که مسیح برگزیده است متنفّر است - آیه ۱۹
- ۳- چون این دنیا مسیح را اذیت کرد، ایمانداران را نیز آزار خواهد داد - آیه ۲۰
- ۴- چون این دنیا خدا و مسیح را نمی شناسد و از او متنفّر است، این کارها را انجام می دهد - آیه ۲۱-۲۳
- ت- ایماندار دعوت شده است تا برای انجام اعمال خوب رنج کشد - اول پطرس ۲:۲۹-۲۱
- ث- این لطف به ایمانداران شده تا بخاطر مسیح رنج بکشند - فیلیپیان ۱:۲۹-۳۰
- ج- این چیزی است که ایمانداران می توانند با اطمینان به آن وارد شوند - دوم تیموتائوس ۱:۷-۹
- ۱- زیرا ما روح ترس را نداریم - آیه ۷
- ۲- زیرا ما روح قدرت را داریم - آیه ۷
- ۳- زیرا ما روح محبت داریم - آیه ۷
- ۴- زیرا ما روح نظم داریم - آیه ۷
- ح- نتیجه آن آزاد کردن یک ایماندار از شهوات جسم و زندگی در راه خداست - اول پطرس ۴:۱-۲
- خ- این علامت پیروزی یک ایماندار در مسیحیت است - رومیان ۸:۳۷
- د- این یک برتری و برکت است - متی ۵:۱۰-۱۲؛ لوقا ۶:۲۲-۲۳؛ اول پطرس ۲:۱۲-۱۴
- ۱- زیرا او متعلق به خداست - متی ۵:۱۰-۱۱؛ لوقا ۶:۲۲؛ اول پطرس ۴:۱۴
- ۲- زیرا پادشاه او در بهشت عظیم خواهد بود - متی ۵:۱۲؛ لوقا ۶:۲۳
- بنابراین او باید شاد و خشنود باشد - متی ۵:۱۲؛ لوقا ۶:۲۳؛ اول پطرس ۴:۱۳-۱۴
- از این رو او باید در خوشحالی بخرآمد - لوقا ۶:۲۳؛ اول پطرس ۴:۱۳-۱۴
- ذ- نمی توان یک ایماندار را از مسیح و محبتش دور نمود - رومیان ۸:۳۵-۳۹
- ر- این یک زندگی بر پایه ایمان است - عبرانیان ۶:۱۱، ۲۴-۴۰
- ز- این باید یک زندگی با نظم باشد - مرقس ۸:۳۴-۳۵؛ رومیان ۱۲:۱۲
- ۱- هر روز برگرفتن صلیب - مرقس ۸:۳۴-۳۵
- ۲- ایستادگی در رنج - رومیان ۱۲:۱۲
- س- شهادتی برای بی ایمانان خواهد بود - مرقس ۱۳:۹
- ش- این، ایمانداران واقعی و دروغین را از هم جدا می کند - مرقس ۴:۱۴-۱۷، ۸:۳۴-۳۸؛ دوم تسالونیکیان ۵:۱
- ۱- ایمانداران دروغین سقوط می کنند - مرقس ۴:۱۴-۱۷
- ۲- مسیح از ایمانداران دروغین شرمسار است - مرقس ۸:۳۵، ۳۸

۳- ایمانداران واقعی مایلند تا رنج ببرند و زندگی خود را فدا نمایند - مرقس ۸: ۳۴-۳۷؛ دوم تسالونیکیان ۵: ۱

ص- استقامت و شکیبایی بوجود می آورد که آشکارا نشان می دهد شخص، یک ایماندار واقعی است پس شایسته قلمرو پادشاهی خداوند است - دوم تسالونیکیان ۱: ۴-۵

ض- این یک نزار علیه نیروهای شیطانی است نه مردم - افسسیان ۶: ۱۲؛ دوم تیموتائوس ۲: ۲۶؛ اول پطرس ۸: ۵

ط- این اراده عادلانه خدا است - اول پطرس ۴: ۱۹

ظ- این منجر به تکامل (بلوغ)، استواری (تصمیم گیری قاطعانه کردن)، تقویت و مقاوم سازی (پایدار سازی) یک ایماندار (بوسیله خداوند) می شود - اول پطرس ۵: ۱۰

ع- پیامد آن در دستان خداوند است - دوم تیموتائوس ۳: ۱۰-۱۱؛ عبرانیان ۱۱: ۳۵-۳۷

۱- ممکن است او شما را از آن جفا نجات دهد - دوم تیموتائوس ۳: ۱۰-۱۱

۲- او ممکن است شما را از آن جفا نجات ندهد - عبرانیان ۱۱: ۳۵-۳۷

خلاصه:

پیروان مسیح که دیندارانه زندگی می کنند احتمالا باید انتظار داشته باشند که با آزار و شکنجه روبرو شوند همانطور که ناجی آنها اینگونه بود. این دنیا از مسیح متنفر بود و خدای پدر را نمی شناخت، از این رو از شاگردان مسیح نیز متنفر است و آنها را شکنجه می دهد. در نتیجه ایماندار فراخوانده می شود تا برای انجام آنچه که درست است، رنج بکشد. با این همه اگرچه آزار نتیجه ای از ارتباط فرد با مسیح است، لطفی نیز هست که در حق او شده تا بخاطر مسیح رنج بکشد، زیرا او از گامهای ناجی اش پیروی می کند. رنج کشیدن او پیامدهای بسیاری را به همراه دارد. یک نتیجه مستقیم این خواهد بود که خود خدا او را در ایمانش کامل خواهد کرد، رشد می دهد، استوار می سازد (برای یک تصمیم گیری محکم)، تقویت می کند و پایدار می سازد. همچنین شکنجه به او کمک خواهد کرد تا او را از شهوات نفس نجات دهد بطوری که او بتواند، برای خواست خداوند زندگی کند. چنین شخصی برتری و برکت می یابد و باید خشنود باشد و شادی نماید، زیرا پاداش او در بهشت، عظیم خواهد بود.

شکنجه علامتی از پیروزی ایماندار در مسیح نیز است. بنابراین او می تواند مطمئن رنج بکشد و بداند که از سوی خدا برای این کار مهیا شده و روحی قدرتمند و با محبت و منظم به او داده شده که ترس در او راه ندارد. این مهم است زیرا او همواره در نزاعی بر علیه نیروهای شیطانی است. به این دلیل زندگی او باید زندگی ای بر اساس ایمان و نظم باشد که هر روز رضایت مندانه صلیب خود را برگیرد و در آزار و اذیت ایستادگی می نماید. زندگی او گواهی خواهد بود در پیش بی ایمانانی که او را می بینند. همچنین وسیله ای است که ایمانداران واقعی و ایمانداران دروغین با آن شناخته خواهند شد. زیرا ایمانداران واقعی از روی میل رنج خواهند کشید و زندگی شان را به مرگ، برای مسیح می بخشند. ایمانداران واقعی همچنین استقامت نموده و در رنج های خود صبر می کنند که آشکارا نشان می دهد آنها متعلق به خداوند هستند و در نتیجه ارزش پادشاهی خداوند را دارند. از طرف دیگر ایماندار دروغین خواهد لغزید و پیش مسیح شرمنده خواهد بود.

ایماندارانی که با شکنجه روبرو هستند باید بدانند که رنج آنها در محدوده اراده راستین خداوند است. آنها می توانند اطمینان یابند که آنچه اتفاق می افتد هرگز نمی تواند آنها را از مسیح و محبت او جدا نماید، زیرا آنها در مسیح، ایمن هستند. آنها می توانند بدانند که هر چه پیامد شکنجه آنها باشد (زندگی یا مرگ)، آنها هر پیامد حاصله، در دستان راستین خداوند هستند.

۲. حالت ها/ رفتار در جفا

- ا- همواره به یاد داشته باشید که به او ایمان آورده اید و شرمسار نباشید، زیرا او روزی شما را به نزد خود خواهد آورد- دوم تیموتائوس ۱:۱۲؛ ۴:۱۸
- ب- ایمانداران باید در رنج بردن بخاطر انجیل در قدرت خدا متحد شوند - دوم تیموتائوس ۱:۷-۸
- ۱- زیرا ما روح ترس نداریم - آیه ۷
 - ۲- زیرا ما روح قدرت داریم - آیه ۷
 - ۳- زیرا ما روح محبت داریم - آیه ۷
 - ۴- زیرا ما روح نظم داریم - آیه ۷
- ت- پس چون مسیح متحمل درد و رنج های جسمانی شد شما نیز باید خود را برای همین کار آماده سازید زیرا کسی که درد و رنج کشیده است دیگر گرفتار گناه نمی شود و تا آخر عمر خود بر طبق اراده خدا زندگی خواهد کرد، نه به هدایت شهوات نفسانی- اول پطرس ۴:۱-۲
- ث- ایمانداران باید همانطور که مسیح رنج کشید، متحمل رنج شوند - اول پطرس ۲:۲۱-۲۳
- ۱- همانا هنگامی که توهین به او می شد، توهین را بر نگرداند - آیه ۲۳
 - ۲- همانا هنگامی که رنج می کشید، تهدید نکرد - آیه ۲۳
 - ۳- همانا او (مسیح) همواره به پدرش توکل داشت که به عدالت قضاوت خواهد کرد - آیه ۲۳
- ج- ایمانداران با تحمل رنج های فراوان است که به قلمرو پادشاهی خداوند وارد می شوند - اعمال ۱۴:۲۱-۲۲
- ح- رنج نشانه ای از پیروزی یک ایماندار است، نه علامت این که او از محبت مسیح جدا افتاده است - رومیان ۸:۳۵-۳۹
- خ- از آزار و شکنجه هراسان نشوید؛ اعتماد شما علامتی برای نابودی رقیبان تان است - فیلیپیان ۱:۲۸؛ اول پطرس ۴:۱۲
- د- به طور کامل، مسیح باید در جسم شما تجلی یابد، خواه در زندگی و خواه در مرگ - فیلیپیان ۱:۲۰
- ذ- شادی روح القدس ممکن است با رنج همراه باشد - اول تسالونیکیان ۱:۶
- ر- خشنود باشید، شادمانی کنید، شما برکت یافته اید زیرا پادشاه شما بزرگ است - لوقا ۶:۲۲-۲۳، اول پطرس ۴:۱۳-۱۴
- ز- و رای آنچه عادی و قابل پیش بینی در رنج شماست، بروید - متی ۵:۳۹-۴۸؛ لوقا ۶:۲۷-۳۶
- ۱- در مقابل انسان پلید مقاومت نکنید - متی ۵:۳۹
 - ۲- گونه دیگر را به سمت او بگردانید- متی ۵:۳۹؛ لوقا ۶:۲۹
 - ۳- اگر از شما خواستند، ردای خود را بدهید نه فقط پیراهن خود را - متی ۵:۴۰؛ لوقا ۶:۲۹

- ۴- مسافتی بیشتر از آنچه مجبور تان کردند، بروید- متی ۴۱:۵
- ۵- به آنهایی که از شما چیزی طلب میکنند، بدهید و در عوض از آنها چیزی نخواهید- متی ۴۲:۵؛ لوقا ۳۰:۶، ۳۵
- ۶- از آنهایی که چیزی از شما می گیرند، چیزی در عوض درخواست نکنید - لوقا ۳۰:۶
- ۷- دشمن خود را دوست بدارید - متی ۴۳:۵-۴۸؛ لوقا ۲۷:۶، ۳۵
- ۸- برای آنان که شما را آزار می دهند دعا کنید - متی ۴۳:۵-۴۸؛ لوقا ۲۸:۶
- ۹- در حق آنان که از شما بیزارند نیکی کنید - لوقا ۲۷:۶، ۳۵
- ۱۰- بر آنهایی که به شما دشنام می دهند، برکت بطلبید - لوقا ۲۸:۶
- ۱۱- با دیگران آنگونه رفتار کنید که از آنها می خواهید با شما رفتار کنند - لوقا ۳۱:۶؛ متی ۱۲:۷؛ غلاطیان ۱۴:۵
- ۱۲- شبیه پدر آسمانی خود باشید و پاداش شما بزرگ خواهد بود - لوقا ۳۵:۶-۳۶
- س- با آنها که شما را آزار می دهند، با مهربانی و محبت رفتار کنید - رومیان ۱۲:۱۴-۲۱
- ۱- برای آنها برکت بطلبید و به آنها دشنام ندهید - آیه ۱۴
- ۲- پلیدی را با پلیدی پاسخ ندهید؛ آنچه را که در نزد همه انسانها درست است انجام دهید - آیه ۱۷
- ۳- با آنها در صلح باش - آیه ۱۸
- ۴- هرگز از آنها انتقام نگیرید؛ این وظیفه خداوند است - آیه ۱۹
- ۵- اگر آنها گرسنه یا تشنه اند، آنها را غذا دهید و به آنها بنوشانید؛ این کار ممکن است موجب توبه کردن آنها شود - آیه ۲۰
- ۶- مغلوب بدی نشو، بلکه با خوبی، بر پلیدی غلبه کن - آیه ۲۱
- ش- بدی را با بدی پاسخ نده، به دنبال آن باش که چه چیز برای همه مردم خوب است - اول تسالونیکیان ۱۵:۵
- ص- همه چیز برای خیریت آنانی که خدا را دوست دارند و بحسب اراده او خوانده شده اند با هم درکارند - رومیان ۲۸:۸
- ض- شکنجه به ترس یا انقطاع مسئولیت نمی انجامد - اعمال ۱:۴-۱۸، ۳۱، ۲۰، ۲۷:۵-۴۲؛ اول پطرس ۱۴:۳؛ مکاشفه ۲:۱۰
- ۱- باید به جای انسان به خداند گوش بسپارید - اعمال ۴:۱۸-۲۰؛ ۲۹:۵
- ۲- شهادت در مسئولیت نتیجه ای از پر شدن از روح القدس است - اعمال ۴:۳۱
- ۳- پیامد اطاعت از خدا ممکن است رنج باشد - اعمال ۵:۴۰
- ۴- فرد باید در رنج خود دلشاد باشد و به ارزش این تحمل رنج واقف باشد - اعمال ۵:۴۱
- ۵- حتی وقتی رنج نمایان می شود، وظیفه باید ادامه یابد - اعمال ۴:۱۸-۲۰؛ ۲۹:۵، ۴۲
- ۶- فرد نباید از آزار و اذیت بترسد - اول پطرس ۳:۱۴؛ مکاشفه ۲:۱۰
- ط- اگر فردی مسیح را انکار کند، مسیح نیز او را انکار خواهد نمود - دوم تیموتائوس ۲:۱۲
- ظ- شرمسار نباشید، در عوض خداوند را ستایش نمایید - اول پطرس ۴:۱۶
- ع- در ایمان خود ثبات قدم و قوی باشید - دوم تسالونیکیان ۱-۳:۴
- غ- خداوند درباره آنهایی که شما را می آزارند، قضاوت خواهد کرد - دوم تسالونیکیان ۱-۶:۱۰
- ف- در ایمان خود در برابر شیطانی که می خواهد شما را فرو برد، مقاومت کنید و محکم بایستید - اول پطرس ۵:۸-۹

ق- ممکن است زمانهایی باشد که یک فرد باید از شکنجه بگریزد - اعمال ۹: ۲۹-۳۰؛ ۱۱: ۱۹؛ ۱۷: ۴-۱۰، ۱۳-۱۴

خلاصه :

وقتی ایمانداران با آزار و اذیت روبرو می شوند، آنها باید مایل باشند تا وارد آن شوند، نه اینکه ترسو باشند بلکه زیرا روحیه قوی، با محبت و آرامی دارند. همچنین آنها با احتیاط در آن قدم می گذارند تا برای رنج کشیدن جسم آماده باشند، این مهیا شدن موجب می شود تا آنها دیگر برای شهوات نفس زندگی نکنند بلکه برای خواست خداوند زندگی کنند. وقتی آنها متحمل رنج می شوند، باید آنگونه رنج بکشند که مسیح کشید؛ وقتی به "او" دشنام دادند، به آنها دشنام نداد و وقتی "او" را آزار دادند، تهدید نکرد، زیرا او همواره ایمان داشت که پدرش به درستی درباره شان داوری خواهد کرد. زیرا ایمانداران باید از طریق رنج های فراوان وارد قلمرو پادشاهی خداوند شوند. اگرچه این گونه است، ولی ایمانداران نباید از آزار و اذیت هراسان شوند زیرا در واقعیت، اطمینان آنها نشانه ای از نابودی دشمنان آنهاست.

همچنین نشانه ای از پیروزی ایماندار در مسیحیت است نه علامتی از اینکه او از محبت و فیض مسیح دور شده است. بنابراین با شهامت، مسیح در جسم شما تجلی می یابد خواه با زندگی و خواه با مرگ. این باید برای شما خشنودی روح القدس را به همراه بیاورد. از این رو شاد باشید و خوشحالی کنید زیرا برکت یافته اید و پاداش شما بزرگ خواهد بود. کسی را که به او ایمان آورده اید بشناسید و اعتقاد داشته باشید که مسیح می تواند از نجات شما که به او اعتماد کرده اید تا روز آخر محافظت کند. او در امنیت شما را به قلمرو پادشاهی آسمانی خود می آورد، پس شما به این خاطر باید برای مسیح متحمل رنج شوید و متأسف نباشید.

در هنگام جفا، واکنش ایماندار تعالی یافتن و فراتر رفتن از حدی است که برای انسانها منطقی و معمول است. مسیح یاد داد که در مقابل شخص پلید مقاومت نکنید، بلکه روی از او برگردانید و راه خود را بروید. شما باید خود را برای آنها وقف کنید و از آنها در عوض چیزی نخواهید، با آنها آنگونه رفتار کنید که دوست دارید با شما رفتار کنند. شما نباید انتقام بگیرید یا بدی آنها را تلافی کنید بلکه در عوض اگر گرسنه و تشنه هستند، به آنها غذا و آب دهید. چنین رفتاری انعکاس دهنده شخصیت خداوند است و پاداش شما در برابر آن بزرگ خواهد بود. آزار و اذیت دلیلی برای قطع مسئولیت نیست. بلکه این نشانه ای از ترس است که ایماندار نباید آن را داشته باشد. اگر کسی مسیح را انکار کند، مسیح نیز او را انکار خواهد کرد. پس ما هرگز نباید از مسیح شرمنده باشیم بلکه در عوض باید خداوند را ستایش کنیم. بنابراین در راه ایمان ایستادگی کنید و قوی باشید، در مقابل شیطان که می خواهد بر شما غلبه کند مقاومت کنید و بایستید. مطمئن هم باشید که روزی خداوند در مورد آنهایی که شما را آزار داده اند داوری خواهد کرد. همچنین اگر خداوند هدایت نمود، به یاد داشته باشید که زمان هایی هست (همانند زندگی پولس) که می توانید از آزار و اذیت بگریزید. خداوند در هر شرایط شما را راهنمایی خواهد نمود.

۳. تکیه و توجه (تمرکز) ایماندار در جفا

ا- بر خدای پدر

۱- بر اعتماد روحتان به یک خالق وفادار - دوم قرننثیان ۱: ۹-۱۰، اول پطرس ۴: ۱۹

۲- بر امید و قدرتی که از سوی او می آید - دوم تیموتائوس ۴: ۱۶-۱۸

۳- بر توانی که از سوی او می آید - دوم قرننثیان ۴: ۷، ۸-۱۲؛ افسسیان ۶: ۱۰

۴- بر فیضی که برای ضعف ما کافی است - دوم قرننثیان ۱۲: ۹-۱۰

- ۵- بر پوشیدن زره "او" در هر روز که بسیار مهم است - افسسیان ۱۱:۶-۱۷
- ۶- بر ستایش او - اول پطرس ۴:۱۶
- ۷- بر ابدیت (زندگی با خداوند و همه آنچه که شامل آن می شود) - عبرانیان ۱۰:۳۴، ۳۶

ب- بر مسیح

- ۱- بر زندگی و حکومت با او در روز موعود - دوم تیموتائوس ۲:۸-۱۳، ۲۶؛ ۴:۱۸
- ۲- بر آمدن او - عبرانیان ۱۰:۳۷، اول پطرس ۴:۱۲-۱۴
- وقتی او برای ایمانداران می آید - عبرانیان ۱۰:۳۷
 - وقتی او در دومین ظهور خود رخ می نماید - اول پطرس ۴:۱۳-۱۴
- ۳- بر رنج های او برای ایمانداران - عبرانیان ۱۲:۳، اول پطرس ۲:۱۸-۲۴
- ۴- بر تقدیس او بعنوان خداوند در قلب فرد - اول پطرس ۳:۱۴-۱۵

ت- بر کلام خداوند - دوم تیموتائوس ۳:۱۰-۱۷

- ۱- بر ادامه پیروی از چیزهایی که آموخته اید و به آن معتقدید - آیه ۱۴-۱۵
- ۲- با به یاد آوردن اینکه آن در زندگی شما الهام بخش و سودمند است - آیه ۱۷:۱۶

ث- بر دعا

- ۱- دعا برای شجاعت - اعمال ۴:۳۱
- ۲- دعا برای دشمنانتان - متی ۵:۴۸-۴۳؛ لوقا ۶:۲۷-۲۸
- پس شما شبیه پدر آسمانی خود خواهید بود که درستکار و خطاکار را دوست می دارد و مورد لطف قرار می دهد - متی ۵:۴۵
 - پس شما بالغ (پاک) خواهید شد همانند پدر آسمانی تان - متی ۵:۴۸
- ۳- دعا برای بخشایش دشمنانتان - لوقا ۲۳:۳۴؛ اعمال ۷:۶۰
- ۴- دیگران برای رهایی شما دعا می کنند - دوم قرنتیان ۱:۱۱؛ فیلیپیان ۱:۱۹؛ اعمال ۱۲:۵
- ۵- در رنج دعا کنید؛ در شادی آواز سرود بخوانید - یعقوب ۵:۱۳
- ۶- "همواره شادی کنید؛ بی وقفه دعا کنید؛ بخاطر همه چیز سپاسگزاری کنید؛ زیرا این خواست خداوند برای شما در عیسی مسیح است" - اول تسالونیکیان ۵:۱۶-۱۸
- ج- بر ایستادگی و وفادار بودن - دوم تسالونیکیان ۱:۳-۴؛ عبرانیان ۱۰:۳۶-۳۹، ۲۴، ۱۱:۶-۲۷، ۳۵-۴۰؛ اول پطرس ۵:۹
- ح- بر تحمل همه مشکلات برای نجات دیگران - دوم تیموتائوس ۲:۸-۱۰
- خ- برای دلداری دادن دیگران در دردهایشان که حاصل از تسلی خداوند به شماست - دوم قرنتیان ۱:۳-۵
- د- به برادرانتان در جهانی که همان محنت ها را تجربه می کنند؛ بنابراین در برابر شیطان مقاومت کنید و بر ایمانتان بایستید - اول پطرس ۵:۹
- ذ- بر این واقعیت که آنها که ناسزا می دهند، رفتار خوب شما در مسیح آنها را شرمنده خواهد ساخت و روزی داوری خواهند شد - اول پطرس ۳:۱۶؛ دوم تسالونیکیان ۱:۶-۱۰
- ر- بر پاداشی که منتظر شماست - لوقا ۶:۲۲-۲۳، ۳۵؛ دوم تیموتائوس ۲:۱۱-۱۲؛ عبرانیان ۱۰:۳۴، ۳۶؛ مکاشفه ۲:۱۰

خلاصه:

وقتی در میانه آزار و اذیت هستید، ایمانداران می توانند بر چیزهای مختلفی تکیه و توجه کنند، برخی سودمند هستند و برخی نیستند مانند ترس و نگرانی. بعنوان ایماندار تمرکز ما باید بر پدر، پسر و کلام خداوند و دعا باشد. ما باید خود را به پدر بسپاریم که از او امید و قوت ما سرچشمه می گیرد. از اوست که ما در اوقات ضعف، توان و فیض دریافت می کنیم. اوست که برای ما زره کاملی تدارک می بیند تا ما را از پلیدانی که با آنها می جنگیم محافظت نماید. در میان این آزار و اذیت، ما باید بر ستایش و جلال خداوند و ابدیتی تکیه کنیم که با او خواهیم بود. در این دوره، همچنین ما باید بر مسیح تکیه کنیم. ما باید به یاد داشته باشیم که روزی با او زندگی و حکومت خواهیم کرد، او برای جامعه مسیح خواهد آمد. بعد از این، او در ظهور دومین خود باز خواهد گشت. مسیح که بخاطر ما رنج کشید پیروز میدان است؛ بنابراین وقتی رنج های او را ملاحظه می کنیم، باید مسیح را بعنوان خداوند در قلوبمان تقدیس کنیم.

کلام خداوند برای ایماندار بسیار مهم است و یاری ویژه ای را در اوقات سختی به همراه دارد. بنابراین ما باید به یاد داشته باشیم که این کلام وحی شده خداوند است که سودبخش است، چیزی که ایماندار باید پیروی و اطاعت نماید. دعا نیز از اهمیت زیادی برخوردار است، زیرا ایماندار باید برای شجاعت و یاری در اوقات سختی آزار و اذیت، دعا نماید. او باید برای دشمنانش نیز دعا کند در حالی که خوشحال است و بخاطر همه چیز سپاسگزار است، چرا که این خواست خداوند می باشد.

ایماندار رنج دیده باید بر ایستادگی و راسخ بودن در ایمان خود در سختی ها تمرکز نماید. همچنین او باید به نجات دیگران نیز توجه داشته باشد، در نتیجه بخاطر آنها شکیبایی نماید. او باید به دلداری توجه نماید که بواسطه آن می تواند دردهای دیگران را بکاهد و این از تسلی ای می آید که او در رنج خود تجربه می کند. با در نظر گرفتن برادران مسیحی اش که در دنیا هستند و همان سختی ها را می کشند، او می تواند به کوشش آنها توجه نماید که این او را تشویق می کند تا در برابر شیطان مقاومت کرده و در ایمان خود پایداری نماید. آنهایی که به فرد ناسزا گفته اند ولی در عوض رفتار خوب او را دیده اند، رنج خواهند کشید و روزی بخاطر آن خجالت زده خواهند شد و همین می تواند او را تسلی دهد. در نهایت او می تواند بر پاداشی که در انتظار اوست تمرکز نماید.

۴. تشویق در آزار و اذیت

- ا- "خوشا به حال ماتم زدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت" - متی ۵: ۴
- ب- در سختی های خود برای مسیح، برکت می یابید - اول پطرس ۴: ۱۲-۱۴
- ت- در این دنیا رنج می کشید، ولی مسیح بر این دنیا چیره خواهد شد - یوحنا ۱۶: ۳۳
- ث- رنج زودگذر شما برایتان وزنه ابدی شکوه و جلالی را به همراه دارد که و رای همه همتاهاست - دوم قرنیتان ۴: ۱۶-۱۸؛ رومیان ۸: ۱۸
- ج- خداوند، خدایی بخشنده و خداوند همه برکات است - دوم قرنیتان ۱: ۳-۵
- ۱- خداوند رنج های شما را تسکین می دهد سپس می توانید دردهای دیگران را نیز تسکین دهید - آیه ۴
- ۲- وقتی سختی های شما در راه مسیح فراوان شود، پس تسلی مسیح نیز زیاد خواهد شد - آیه ۵
- ح- به یاد داشته باشید که خداوند سرشار از رحمت و بخشندگی است، پس شکیبایی کنید همانطور که ایوب و پیامبران شکیبایی کردند تا برکت یابید - یعقوب ۱۰: ۱۱
- خ- "خداوند شما را برای خشم مقدر نکرد، بلکه برای دستیابی به نجات آفرید"، بنابراین "یکدیگر را تشویق و دلگرم کنید" - اول تسالونیکیان ۵: ۹-۱۱
- د- فیض از سوی مسیح به شما اعطا شده تا برای او رنج بکشید - اول فیلیپیان ۱: ۲۹

- ذ- "پس از اینکه برای مدت کوتاهی رنج کشیدید، خداوند پرفیض که شما را به عظمت ابدی خود در مسیح دعوت نمود، خود شما را کامل خواهد کرد، استوار می سازد، تقویت می کند و پایدار می گرداند" - اول پطرس ۱۰:۵
- ر- "شما نیز باید صبور باشید؛ قلوبتان را برای ظهور خداوند مسیح که نزدیک است، محکم سازید" - یعقوب ۸:۵
- ز- رفتار خوب شما در راه مسیح آنهایی را که ناسزا می گویند، شرمنده خواهد ساخت و روزی آنها داوری خواهند شد - اول پطرس ۱۶:۳؛ دوم تسالونیکیان ۱:۶-۱۰
- س- خداوند قادر است و شما در نهایت در دستان او خواهید بود و نه شیطان:
- ۱- او پادشاه مقتدر است و بر همه کائنات حکم می راند - اول تواریخ - ۱۱:۲۹-۱۳
 - ۲- او بر اساس خواستش عمل می کند بدون هیچ مانعی از سوی هیچ کس - دانیال ۴:۳۵
 - ۳- هدف او و خشنودی او خواهد آمد - اشعیا ۹:۴۶-۱۰
 - ۴- او بر همه امور آسمانی سلطنت می کند - اشعیا ۶۶:۱-۲
 - ۵- توکل ما بر اوست، پس هرکس می تواند در آرامش بخوابد و از حمله نابکاران نهراسد - امثال ۳:۲۴-۲۶
- ش- خداوند در همه جا حاضر است
- ۱- او دور از ما نیست - اعمال ۱۷:۲۷
 - ۲- هر جا که باشیم او همواره با ماست - مزامیر ۷:۱۳۹-۱۲
 - ۳- او با ماست حتی در دره مرگ - مزامیر ۲۳:۴
 - ۴- او گریه های رنجیدگان را می شنود - مزامیر ۲۲:۲۴
 - ۵- او مراقب شهر خود است و به شدت از آنها حمایت می کند - دوم قرننتیان ۱۶:۹
 - ۶- او پناهگاه ما است، پس هراسی برای ما نیست - مزامیر ۴۶:۱-۳
 - ۷- او با ماست و پیش از ما می رود، پس ما نباید بترسیم - یوشع ۱:۹؛ اشعیا ۴۱:۱۰؛ تثنیه ۳۱:۸
- ص- خداوند به همه چیز عالم است
- ۱- او آنها را که به او تعلق دارند می شناسد - دوم تیموتائوس ۲:۱۹
 - ۲- او خواسته ها و ناله های ما را می داند - مزامیر ۳۸:۹
 - ۳- او به رنج های ما واقف است - خروج ۳:۷-۸
 - ۴- او راه های درست ما را می شناسد - دوم پادشاهان ۲۰:۳؛ مزامیر ۱:۶
 - ۵- او چیزها را پیش از آنکه رخ دهند می داند - اشعیا ۹:۴۲
 - ۶- او می داند گنجشک کی فرود می آید - لوقا ۱۲:۶
 - ۷- او به همه احتیاجات ما آگاه است - متی ۶:۲۵-۳۴
 - ۸- او همه چیز را درباره ما می داند - مزامیر ۱۳۹:۱-۴
- او ما را جسته و می شناسد - آیه ۱
 - او هر عمل ما را می داند - آیه ۲
 - او از هر اندیشه ما آگاه است - آیه ۲
 - او از فعالیت های روزانه ما، خوابیده و بیدار، آگاه است - آیه ۳
 - او سخنان ناگفته ما را می داند - آیه ۴
- ض- خداوند قادر مطلق است
- ۱- او خداوند قادر متعال است - پیدایش ۱:۱۷
 - ۲- عظمت او دست نیافتنی است - مزامیر ۴۵:۳
 - ۳- او خداوند غیرممکن هاست - لوقا ۱:۳۷؛ متی ۱۹:۲۶

- ۴- او بر هر چیز تواناست - ایوب ۲:۴۲
- ۵- هیچ چیز برای او دشوار نیست - پیدایش ۱۸:۱۴؛ ارمیا ۳۲:۱۷، ۲۷
- ۶- او خدای تواناست - مزامیر ۱۱:۶۲
- ۷- او به تنهایی خداوند شگفتی هاست - مزامیر ۴:۱۳۶
- ۸- ما مقصود و خشنودی او را انجام خواهیم داد - اشعیا ۴۶:۱۰
- ۹- او همه کارها را بعد طبق اراده خود انجام می دهد - افسسیان ۱:۱۱
- ۱۰- او نقشه های خویش را عملی می کند - اشعیا ۴۶:۱۴
- ۱۱- او هرچه را بخواهد انجام می دهد - مزامیر ۶:۱۳۵
- ۱۲- او شبیه هیچ کس نیست - ارمیا ۷:۶-۱۰
- ۱۳- فرمان او را نمی توان برهم زد - اعمال ۵:۳۹
- ۱۴- او با اراده خود هر کار می کند - افسسیان ۱:۱۱
- ۱۵- او قادر است تا وعده های خود را تحقق بخشد - رومیان ۴:۲۱
- ۱۶- او قادر است تا ورای هر آنچه از او خواسته ایم را انجام دهد - افسسیان ۳:۲۰
- ۱۷- او از ما برای نجات محافظت می کند - اول پطرس ۱:۵؛ یوحنا ۲۹:۱۰

خلاصه:

چیزهایی مانند امید و تشویق در حین رنج و سختی دارای اهمیت هستند. همانطور که نویسنده عبرانیان می گوید: "همانا یکدیگر را هر روز و هر روز تشویق و دلگرم نمایید، تاجایی که "امروز" نامیده شود، آنگاه هیچ یک از شما با فریب گناه سخت نمی شوید". بنابراین یادآوری آن سودمند است که "خوشا به حال ماتم زدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت" (متی ۵:۴). یا به یاد آورید آنهایی را که بخاطر مسیح رنج کشیدند مورد رحمت واقع شدند و اگرچه سختی های بسیاری در دنیا هست، مسیح بر دنیا مسلط است.

اگرچه مشقت هایی که فرد با آن روبروست در کل به نظر زودگذر نمی رسند، در مقایسه با آنچه در ابدیت در انتظار ایماندار رنج دیده است، چیزی به حساب نمی آید. خداوند، خدای بخشایش و همه برکت ها است، پس وقتی رنج های شما در راه مسیح زیاد گشت، تسلی شما نیز افزوده خواهد شد. بنابراین چون خداوند پرشفقت و بخشنده است، وقتی شما مانند ایوب و پیامبران صبور می کنید، مورد برکت واقع خواهید شد. "همانا خداوند خشم را برای شما مقدر ننموده است بلکه برای نیل به نجات آفریده است". بنابراین شما می توانید با این ترغیب شوید و با این حقایق "یکدیگر را تشویق نمایید و تقویت کنید". همانا از سوی مسیح فیض به شما داده شده است تا بخاطر او رنج کشید. پس از اینکه برای مدت زمان کمی سختی کشیدید، خداوند که شما را به جلال ابدی خود در راه مسیح فراخوانده، خود، قلب های شما را کامل خواهد ساخت، استوار می کند، قوت می دهد و استحکام می بخشد. بنابراین "شما نیز صبور باشید؛ قلوبتان را استوار سازید، برای ظهور خداوند که نزدیک است".

دیگر جنبه تشویق در سختی ها این است که معلوم می شود خداوند ما کیست. یادآوری اینکه خداوند پادشاه مقتدر، حاضر در همه جا، واقف بر همه چیز و قادر مطلق است می تواند آرامش و امید را به همراه بیاورد. زیرا ما به خداوندی خدمت می کنیم که بر همه کائنات حکومت می کند، آنچه را که خواستش بر آن قرار گیرد بدون مانع و سختی ای انجام می دهد. مقصود و خشنودی او جاری خواهد شد زیرا او بر همه کائنات آسمان نیز سلطنت می کند. خداوند تکیه گاه ماست، پس می توان در آرامش خوابید و ترسی از حمله بدکاران نداشت. همچنین با یادآوری اینکه پدر آسمانی ما دور از ما نیست، همیشه و همه جا با ماست هر جا که باشیم حتی در دره مرگ، مایه تسلی است. دانستن اینکه او گریه های رنجیدگان را می شنود و مراقب متعلقات خود است و قویا از آنها حمایت می کند، امیدوار کننده است. او پناهگاه ما است. او همواره با ما است و پیش از ما می رود، بنابراین نیازی به ترسیدن نیست.

همچنین تشویق و دلگرمی وقتی حاصل می شود که ما دوباره تشخیص می دهیم که خداوندی که می داند چه وقت گنجشک فرود می آید، پس همه حوائج ما را می داند. او همه چیز را درباره ما می داند زیرا او ما را جسته و هر عمل و اندیشه ما را می شناسد. در نهان از فعالیت های روزانه ما آگاه است. ما به یک خداوند مقتدر توانا خدمت می کنیم که خداوند غیرممکن ها است. برای او چیزی دشوار نیست زیرا او خداوند عظمت و شگفتی هاست. او شبیه هیچ کس دیگر نیست. حکم او نقض پیدا نمی کند زیرا همه کائنات را در جهت اراده خود هماهنگ می کند. او حتی ما را برای روز نجات محافظت می نماید و روزی آنهایی که ما را می آزارند، به داوری آورده خواهند شد. چه خداوند پرهیبتی را ما خدمت می کنیم!

۵. نتایج رنج و سختی

- ا- پیشرفت مستمر کتاب مقدس – فیلیپیان ۱: ۱۲-۱۳
- ب- رشد اعتماد به خداوند بخاطر الگوی مثبت شما – فیلیپیان ۱: ۱۴
- ت- داشتن شهامت بیشتر برای گفتن کلام مقدس بدون ترس به خاطر الگوی مثبت شما – فیلیپیان ۱: ۱۴
- ث- دانستن اینکه خود خداوند ایمان شما را کامل خواهد کرد، تصدیق می کند، تقویت می کند و استحکام می بخشد – اول پطرس ۵: ۱۰
- ج- پاداش بزرگی که در انتظار آنهایی است که با آزار و اذیت روبه رو هستند – لوقا ۶: ۲۲-۲۳، ۳۵؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱۱-۱۲؛ عبرانیان ۱۰: ۳۴، ۳۶
- ح- دانستن اینکه آنهایی که تا مرگ وفادار می مانند، تاج زندگی را به دست خواهند آورد – مکاشفه ۲: ۱۰
- خ- دانستن اینکه آنهایی که به شما ناسزا می گویند، رفتار خوب شما در مسیح آنها را شرمسار خواهد کرد – اول پطرس ۳: ۱۶

خلاصه:

نتایج مثبتی وجود دارد که از سختی و رنج می آیند. یکی از آنها ادامه دار بودن پیشرفت کتاب مقدس (انجیل) است. رنج مانع کتاب مقدس نیست بلکه آن را تقویت کرده و پرورش می دهد. اگر کشورهای بخواهند مانع کتاب مقدس شوند، آنها باید آزادی و موفقیت را به ایمانداران ببخشایند. نتیجه دیگر رنج این است که می تواند موجب شود ایماندارانی که می بینند ایمانداران دیگر در راه ایمانشان رنج می کشند، در اعتماد به خداوند و سرورشان، شجاعت بیشتری را برای گفتن کلام خدا بدون ترس بیابند. خداوند نیز به آنهایی که رنج می برند وعده می دهد که او آنها را در ایمانشان کامل می سازد، تایید می کند و استوار می سازد که در نتیجه شخصیتی بیشتر شبیه به مسیح پیدا می کنند. نتیجه دیگر اذیت و آزار، پاداش بزرگ برای آنهایی است که با آن روبرو می شوند. کسانی که تا مرگ وفادار می مانند به حد کمال زندگی می رسند. از طرف دیگر به آنهایی که هتاک می کنند، رفتار خوبتان در راه مسیح موجبات شرمساری آنها را فراهم می کند.

۶. درسهایی از رنج و شکنجه از کتاب احکام

- ا- دستگیری پطرس و یوحنا – اعمال ۴: ۱-۳۷
- ۱- پطرس پاسخ رهبر یهودی را داد درحالی که پر از روح القدس بود – آیه ۸
- ۲- پطرس (با شهامت) مسیح را به آنها عرضه داشت – آیه ۱۰-۱۳
- ۳- یهودیان به آنها هشدار دادند تا دیگر به نام مسیح سخن نگویند – آیه ۱۷-۱۸
- ۴- پطرس و یوحنا به آنها گفتند که آنها نمی توانند درباره مسیح سخن نگویند – آیه ۱۹-۲۰
- ۵- یهودیان دوباره آنها را تهدید کردند که به نام مسیح سخن نگویند و سپس آنها را آزاد کردند – آیه ۲۱

- ۶- پطرس و یوحنا این چیزها را به همراهانشان گزارش کردند که سبب شد آنها خداوند را ستایش نمایند -
آیه ۲۳-۲۸
- ۷- سپس این گروه از ایمانداران از خداوند خواستند تا تهدیداتی را که بر علیه آنان انجام شده بودند بنویسند و به آنها توانایی صحبت با اطمینان را ببخشد - آیه ۲۹-۳۰
- ۸- بعد از اینکه آنها دعا کردند، از روح مقدس پر گشتند و صحبت از کلام خدا را ادامه دادند، پر از روح مقدس و با شهامت - آیه ۳۱
- ب- دوازده نفر دستگیر شدند و تازیانه خوردند - اعمال ۵: ۱۷-۴۲
- ۱- رسولان بخاطر سخن گفتن از مسیح بازداشت شدند - آیه ۱۷-۱۸
 - ۲- در زندان در طول شب، فرشته ای از سوی خداوند بطرز معجزه آسایی آنها را آزاد ساخت و به آنها گفت که به معبد بروند و موعظه نمایند که آنها همین کار را کردند - آیه ۲۱: ۱۹
 - ۳- رسولان دوباره دستگیر شدند و پیش شورای یهود آورده شدند - آیه ۲۲-۲۷
 - ۴- یهودیان به آنها یادآوری کردند که به آنها گفته شده بود که دیگر به نام مسیح سخن نگویند - آیه ۲۸
 - ۵- پطرس با گفتن این به یهودیان پاسخ داد که آنها باید به جای انسانها از خداوند اطاعت کنند - آیه ۲۹
 - ۶- پطرس به سرزنش رهبران یهود ادامه داد و سه نکته اصلی را بیان کرد - آیه ۳۰-۳۲
 - خداوند مسیح را که آنها به صلیب کشیده بودند، پس از مرگ دوباره زنده کرد - آیه ۳۰
 - مسیح بعنوان سرور و ناجی جلال میابد زمانی که گناهکاران توبه میکنند - آیه ۳۱
 - رسولان از خداوند اطاعت کردند و از این رو پر روح مقدس و گواه بر این چیزها می باشند - آیه ۳۲
- ۷- اگرچه یهودیان می خواستند تا رسولان را بخاطر آنچه گفته بودند بکشند، آنها این کار را نکردند - آیه ۳۳-۳۹
- ۸- یهودیان رسولان را تازیانه زدند و دوباره به آنان هشدار دادند که به نام مسیح صحبت نکنند - آیه ۴۰
- ۹- رسولان آنجا را ترک کردند و برای اینکه آنقدر ارزشمند دیده شده بودند که از شرم برای مسیح رنج بکشند، شاد بودند - آیه ۴۱
- ۱۰- رسولان به آموزش و موعظه آموزه های مسیح بطور عمومی در معبد و خانه به خانه ادامه دادند - آیه ۴۲
- ت- سنگسار شدن استیفان و شکنجه بعدی - اعمال ۶: ۸، ۸: ۴
- ۱- استیفان توسط یهودیان توقیف شد و شاهدان دروغین دوباره علیه او شهادت دادند - ۸: ۶-۱۵
 - ۲- استیفان با شورا درباره تاریخچه خیانت اسرائیل صحبت نمود (نه برای دفاع از خود)، بلکه در مورد رویگردانی قوم اسرائیل از خداوند و آنهایی که او بعنوان پیام آور به اسرائیل فرستاده بود - ۱: ۷-۲۳
 - ۳- سپس استیفان به آسمان نگاه کرد و مسیح را دید که در طرف راست خداوند ایستاده بود - ۷: ۵۴-۵۶
 - ۴- استیفان بیرون برده شد و سنگسار شد تا بمیرد - ۷: ۵۷-۵۸
 - ۵- استیفان درحالی که به مرگ نزدیک بود برای آنهایی که او را سنگسار می کردند طلب بخشایش کرد - ۷: ۵۹-۶۰
 - ۶- یک نتیجه این بود که شکنجه و عذاب عظیم بر علیه کلیسا در اورشلیم آغاز گشت - ۸: ۱-۳، ۹: ۱-۲
 - ۷- نتیجه دیگر این بود که بسیاری از شکنجه و رنج گریختند و کلام خدا نیز گسترش یافت - ۸: ۴
- ث- یعقوب کشته شد، پطرس زندانی شد و بطرز معجزه آسایی رهایی یافت - اعمال ۱۲: ۱-۱۹
- ۱- هیروودس برخی ایمانداران را توقیف کرد تا با آنها بدرقتاری شود - آیه ۱
 - ۲- یعقوب برادر یوحنا بر اثر این شکنجه ها کشته شد - آیه ۲
 - ۳- پطرس توقیف شد وقتی هیروودس دید که اعمال او یهودیان را خشنود کرده بود - آیه ۳-۴
 - ۴- مردم بسیاری برای رهایی پطرس دعا کردند - آیه ۵

- ۵- خداوند پطرس را از زندان آزاد ساخت - آیه ۶-۱۱
- ۶- مردمی که برای پطرس دعا کردند نمی توانستند باور کنند که خداوند واقعا او را نجات دهد - آیه ۱۲-۱۶
- ۷- پطرس برای آنهایی که در آنجا حاضر بودند همه آنچه رخ داده بود را تعریف کرد - آیه ۱۷
- ۸- بر اثر فرار پطرس، نگهبانان محافظ او به مرگ محکوم شدند - آیه ۱۸-۱۹
- ج- پولس و برنابا از انطاکیه بر اثر شکنجه و آزار یهود در حق آنها رانده شدند - اعمال ۱۳: ۴۴-۵۲
- ح- پولس و برنابا از خطر بدرفتاری و سنگسار شدن توسط غیرکلیمی ها و یهودیان، از قونیه گریختند - اعمال ۱۴: ۷-۱۴
- خ- پس از شفا دادن یک مرد فلج، مردم لیستریه تصور کردند که پولس و برنابا خداوندگار بودند. بعد از موعظه آنها یهودیان از انطاکیه و قونیه آمدند و مردم را بر عیله پولس جمع کردند، او را سنگسار کردند و واگزاردند تا بمیرد. روز بعد پولس منطقه را ترک کرد - اعمال ۱۴: ۸-۲۰
- د- پولس و سیلاس با چوب کتک خوردند و در فیلیپی در زندان افکنده شدند، بخاطر بیرون راندن روح پلید از یک دختر فالگیر. در اثر زندانی شدن آنها، خانواده زندانی ایمان آوردند. پولس و سیلاس در رنج خود با شادی آواز می خواندند - اعمال ۱۶: ۱۶-۴۰
- ذ- یهودیان در تسالونیکه به پولس حسادت می کردند، پس جمعیتی را علیه او تشکیل دادند و او را مجبور کردند که منطقه را ترک کند - اعمال ۱۷: ۱-۱۰
- ر- یهودیان از تسالونیکه به بیریه آمدند و یودیان آنجا را تحریک کردند، پس پولس بار دیگر مجبور شد تا منطقه را ترک کند - اعمال ۱۷: ۱۰-۱۵
- ز- یهودیان در قرنتس بر علیه پولس بدون کمک کار به پا خاستند - اعمال ۱۸: ۱۲-۱۷
- س- نقره سازان و مردان افسس در مقابل پولس ایستادند زیرا او بسیاری از مردم را از بت هایشان دور کرده بود. پس پولس باید منطقه را ترک می کرد - اعمال ۱۹: ۲۰، ۱۹: ۲۳
- ش- دستگیری پولس، محاکمه ها و انتقال او به رم ثبت شد. در نتیجه ی این حبس، کتاب مقدس به پیشروی خود ادامه داد و ایمانداران دیگری که این را مشاهده کردند، در ایمان خود راسخ تر گشتند (فیلیپیان ۱: ۱۲-۱۴).
- یهودیان و رهبران آنها، غیر یهودیان و رهبران رومی، نگهبانان و زندانیان و دیگران پیام کتاب مقدس را در مدت زندانی شدن پولس از او شنیدند. در این مدت پولس نامه هایی را نوشت که برای گسترش کتاب مقدس و استحکام بخشیدن به کلیساهای مسیح بکار برده شدند - اعمال ۲۱: ۲۷، ۲۸: ۳۱

خلاصه:

ابعاد برجسته ای از این گزارش ها وجود دارند که چهار لایه را تشکیل می دهند: اولاً اهمیت پر شدن با روح مقدس است. این پر شدن چیزی است که به افراد رنج دیده قدرت انجام کارها همراه با شجاعت را می داد. دومین بعد این است که حتی وقتی به آنها گفته شده بود که دیگر به نام مسیح سخنی نگویند، آنها خودداری کردند و ادامه دادند. آنها از شهادت درباره آنچه شنیده و دیده بودند، دست بر نداشتند. سومین جنبه با دومین جنبه بسیار مرتبط است. اینکه حتی در زمان شکنجه نیز مسئولیت و هدایت کلیسا متوقف نگشت. این مسئولیت ادامه یافت حتی در مقابل تهدیدات و آزارها. به عبارت دیگر، ایمانداران پر شده از روح مقدس علی رغم پیامدهای آن، بتدریج مسئولیت ها را نیز انجام می دادند و در نهایت به خداوند توکل داشتند. آخرین بعد این است که حتی وقتی پیامدهای آن موجب رنج آنها شد، شاد بودند و خداوند را برای اینکه ارزش این را پیدا کرده بودند که بخاطر مسیح رنج بکشند، ستایش کردند.

مشاهدات دیگر شامل این حقیقت می شود که رسولان و استیپان از راستگویی به یهودیان درباره قاتل بودن آنان، به صلیب کشیدن موعود اسرائیل و مقاومت آنها در برابر روح القدس و پیروی نکردن آنها از کلام خداوند، متأسف نبودند. حتی با اینکه این موجب خشم و مجازات آنها شد، بخاطر پر بودن از روح مقدس آنها با شجاعت حقیقت را گفتند.

مشاهده دیگر از گزارش استیفاً بر می آید. وقتی استیفاً با شورای یهود صحبت کرد و توسط آنها سنگسار شد، خداوند در هر دو موقعیت به او فیض عطا کرد (اعمال ۶:۱۵؛ ۷:۵۵-۵۶). فیض خداوند برای همه چیز کفایت می کند (دوم قرن‌تیا ۹:۸؛ ۱۲:۹)، حتی در زمان شکنجه و رنج و مرگ ناشی از آن (مزامیر ۲۳:۴).

همچنین از این متون در کتاب مقدس می بینیم که در عین شکنجه، کتاب مقدس بتدریج پیشروی می کرد و کلیسا بتدریج رشد نمود. شکنجه ها نمی توانند مانع خداوند و برنامه های او شوند؛ نه هیچ کس و نه هیچ شرایطی نمی توان او را بازایستاند. خداوند ادامه می دهد و آنهایی را که بیرون از پادشاهی او هستند به خود می خواند. یک ملاحظه دیگر این است که خداوند نتایج این آزارها و اذیت ها را کنترل می کند. در یک مورد یعقوب کشته شد، در مورد دیگر پطرس نجات یافت تا بگریزد و به بشارت دوباره بپردازد. حتی در زندگی پولس گاهی اوقات او زندانی بود و کتک می خورد، سنگسار می گشت و گاهی دیگر درباره احتمال شکنجه آگاهی می یافت و بدون آسیب به منطقه دیگری می رفت. خداوند آنچه را که فرد قادر به آن است و یا نیست می داند و تحت کنترل دارد. همچنین خداوند اثرات و پیامدهایی را که در هر شرایط مطلوب است، می داند.

یک ملاحظه دیگر این است که شیطان در این دنیا، مخالف کتاب مقدس تلاش می کند. او آنهایی را که به او تعلق دارند تحریک می کند تا کلیسای مسیح را شکنجه کنند، تهمت بزنند و نابود نمایند؛ ولی در نهایت او موفق نخواهد شد. مسیح همراه با آنهایی که از "او" هستند، پیروز می شود. شیطان در ظاهر ممکن است برخی نبردها را ببرد ولی تاکنون جنگ را در میانه باخته است.

۷. متونی که شکنجه / رنج را توصیف می کنند

- مسیح - متی ۱۳:۲؛ متی ۱۴:۱۲، ۲۴ مرقس ۳:۲۲؛ لوقا ۱۱:۶، ۱۱:۱۵؛ متی ۱:۱۶؛ متی ۲۶:۳، ۴، ۱۴-۱۶ (مرقس ۱۴:۱۴؛ ۱۴:۱۴)؛ متی ۲۶:۵۹؛ متی ۲۵:۲۷-۳۰، ۳۹-۴۴ مرقس ۱۵؛ یوحنا ۱۹ مرقس ۶:۳، ۲۱؛ مرقس ۱۵:۳۴؛ لوقا ۱۷:۱۶؛ لوقا ۲۸:۴، ۲۹؛ لوقا ۷:۳۴؛ متی ۱۹:۱۱ لوقا ۱۱:۵۳، ۵۴؛ لوقا ۱۲:۵۰؛ متی ۲۲:۲۰؛ لوقا ۱۳:۳۱؛ لوقا ۱۹:۱۴، ۴۷؛ مرقس ۱۱:۱۸؛ لوقا ۲۰:۲۰؛ متی ۲۳ ۲۳؛ مرقس ۱۳:۱۲؛ لوقا ۲۲:۵۲، ۵۳، ۶۳-۶۵؛ متی ۲۶:۶۷؛ مرقس ۱۴:۶۵؛ لوقا ۲۳؛ مرقس ۱۵:۱۵؛ یوحنا ۵:۱۶؛ یوحنا ۷:۱۶، ۷، ۱۹، ۲۰، ۳۰، ۳۲؛ یوحنا ۸:۳۷، ۴۰، ۴۸، ۵۲، ۵۹؛ یوحنا ۱۰:۳۱؛ یوحنا ۱۰:۲۰؛ ۳۹؛ یوحنا ۱۱:۵۷؛ یوحنا ۱۴:۳۰؛ یوحنا ۱۵:۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۴، ۲۵؛ یوحنا ۱۸:۲۲، ۲۳، ۲۹، ۳۰؛ یوحنا ۱۹:۶، ۱۵؛ اعمال ۲:۲۳؛ اعمال ۲:۲۷؛ اعمال ۷:۵۲؛ اعمال ۱۳:۲۷-۲۹؛ عبرانیان ۱۲:۲، ۳؛ اول پطرس ۴:۱ (نکته: تمام این منابع از ترجمه شریف میباشند)
- پولس - دوم قرن‌تیا ۱۱:۲۳-۲۸؛ اعمال ۹:۱۶-۱۹، ۲۵-۲۹؛ اعمال ۱۶:۱۹-۲۵؛ اعمال ۲۴:۲۰-۲۲؛ اعمال ۲۱:۱۳، ۲۷-۳۳؛ اعمال ۲۲:۲۲-۲۴؛ اعمال ۲۳:۱۰، ۱۲-۱۵؛ رومیان ۸:۳۵-۳۷؛ اول قرن‌تیا ۴:۹، ۱۱-۱۳؛ دوم قرن‌تیا ۸:۱-۱۰؛ اعمال ۸:۴-۸؛ دوم قرن‌تیا ۶:۴، ۵، ۸-۱۰؛ دوم قرن‌تیا ۱۱:۲۳-۲۷، ۳۲، ۳۳؛ دوم قرن‌تیا ۱۲:۱۰؛ غلاطیان ۵:۱۱؛ غلاطیان ۶:۱۷؛ اول تسالونیکیان ۳:۴؛ فیلیپیان ۱:۳۰؛ فیلیپیان ۲:۱۷، ۱۸؛ کولسیان ۱:۲۴؛ اول تسالونیکیان ۲:۲، ۱۴، ۱۵؛ دوم تیموتائوس ۱:۱۲؛ دوم تیموتائوس ۲:۹، ۱۰؛ دوم تیموتائوس ۳:۱۱، ۱۲؛ دوم تیموتائوس ۴:۱۶، ۱۷ (نکته: تمام این منابع از ترجمه شریف میباشند)

- کتاب اعمال رسولان ۲: ۱-۳۷؛ ۵: ۱۷-۴۲؛ ۸: ۱-۴؛ ۹: ۱-۲؛ ۱۲: ۱-۱۹؛ ۱۳: ۴-۴۴؛ ۱۴: ۱-۷؛ ۱۴: ۸-۲۰؛ ۱۶: ۱-۴۰؛ ۱۷: ۱-۹؛ ۱۷: ۱۰-۱۵؛ ۱۸: ۱-۱۲؛ ۱۹: ۱-۲۳؛ ۲۱: ۲۷؛ ۲۸: ۳۱
اول تسالونیکیان ۱: ۶-۷؛ ۲: ۱۴
عبرانیان ۱۰: ۳۲-۳۴؛ ۱۱: ۳۵-۴۰
مکاشفه ۲: ۸-۱۱

۸. پندی از رهبران کلیسا که متحمل آزار و اذیت شدند

ا- ساندی وانهاث، یک شبان نیجریه ای که بخاطر ایمانش کتک خورده است و دوستانش بخاطر ایمان خود در شمال نیجریه کشته شدند:

عادی است که جسم ما بخواهد تا در برای حفاظت از خود واکنش نشان دهد. ولی این واکنشی نبود که ما انجام دادیم. شما باید آماده مردن باشید. بی ایمان این را نمی تواند درک کند. با شجاعت پیش بروید. از روح القدس پر باشید. از کتاب مقدس اطاعت کنید. از خداوند اطاعت کنید. او مقتدر و تواناست. او می تواند مردم را نجات دهد. آنچه را که باید انجام دهید و به خداوند توکل کنید. خداوند از ریختن خون شما استفاده خواهد کرد. ما باید آماده زندگی یا مرگ باشیم. روح خداوند شما را هدایت خواهد کرد همانطور که پولس را هدایت کرد. هیچ برنامه مشخصی برای همه موقعیت ها وجود ندارد؛ شما باید منتظر هر اتفاقی باشید. هر شرایطی متفاوت است. خداوند در لحظه شکنجه یا مرگ به شما فیض عطا خواهد کرد یا او مداخله می کند. شما فیض او را در زمان نیاز دریافت خواهید کرد. شما تنها نیستید. خداوند به شما نیرو خواهد داد. پس از شکنجه بیشتر به کلیسا بیایید. کلیسای رنج کشیده باید به خود کمک کند و متحد باشد؛ باید سرچشمه های آن را به اشتراک گذاشت. افراد باید اختلافاتشان را کنار بگذارند تا به یکدیگر کمک کنند. آنچه برای یک گروه رخ می دهد برای گروه دیگر نیز می تواند رخ دهد.

ب- شبان ویتالی کوزوبووسکی، یک شبان اوکراینی توصیه نمود:

- ۱- اطلاعات جلساتی را که با افسران دولتی داشته اید به اشتراک بگذارید.
- ۲- وقتی به یک اداره دولتی فراخوانده می شوید هرگز درباره سیاست صحبت نکنید.
- ۳- درباره خدمات کلیسا صحبت نکنید.
- ۴- خانواده و زندگی خود را کاملاً برای مسیح اختصاص دهید.
- ۵- مسیح را انکار نکنید.
- ۶- وقتی از سوی افسران دولتی به اداره فراخوانده می شوید، به آنها بشارت دهید.
- ۷- از آنهایی که جسم را می کشند ولی نمی توانند روحتان را نابود کنند نترسید.

ت- شبان پاول، یک شبان اوکراینی توصیه نمود:

- ۱- وحدت مهم است. مردم باید به یکدیگر ببینند. نباید هیچ چیز مخفی وجود داشته باشد. اگر شبان یا یک عضو کلیسا برای یک رشوه از سوی بالادستی ها تحت فشار باشد، تهدید شده باشد یا هر چیز دیگر، او باید به کلیسا بگوید بطوری که اعضا همه چیز را بدانند. وقتی یک شخص تنها است، او می تواند سقوط کنند ولی وقتی کلیسا در کنار هم بایستد، آنها نمی توانند به آسانی منحرف شوند.

ث- یک شبان اوکراینی توصیه نمود:

- ۱- وعده های خداوند را به یاد داشته باشید ("او همواره و در همه جا با ماست"). وعده های او ما را در همه شرایط زندگی تشویق می کند و قوت می بخشد.

- ۲- کل زندگی خود را به خداوند بسپارید.
- ۳- همواره در دعا در خدا پایداری کنید.

ج- یک شبان اوکراینی توصیه نمود:

- ۱- شما باید در جلساتی همراه با رهبران رنج‌دیده کلیسا دعا کنید.
- ۲- به اعضای کلیسای خود آموزش دهید تا برای آنهایی که آزارشان می دهند دعا کنند.
- ۳- اعضای کلیسای خود را برای بشارت و انجام کارهای خوب تشویق کنید.
- ۴- جوانان کلیسای خود در گروه‌های کوچکی برای دعا جمع کنید.
- ۵- کلیسا را با موعظه‌هایی در باب موضوعاتی مانند "خداوند نجات خواهد داد" (پیدایش ۲۲: ۸)، "رهایی از سوی خداوند" (خروج ۱۴: ۱۳)، "من می توانم بواسطه مسیح که مرا قوت می بخشد همه کارها را انجام دهم" (فیلیپیان ۴: ۱۳) و شبیه اینها تشویق کنید.

ح- یک شبان اوکراینی توصیه نمود:

- ۱- در پیشگاه خدا و برادرانتان با آغوش باز و صمیمی باشید.
- ۲- نگران دشمن نباشید زیرا خداوند مقتدر و تواناست.
- ۳- به خداوندگار ایمان بیاورید؛ او وفادار است.

خ- وقتی درباره بشارت، معاشرت و تادیب/تربیت ایمانداران در زمان آزار و اذیت پرسیده شد، شبان ویتالی کوزو بوووسکی گفت:

- ۱- چطور کلیسای او در حین شکنجه بدون دستگیر شدن بشارت میداد؟ بیشتر تازه ایمانداران از خانواده های مسیحی بودند زیرا بشارت ساده نبود. روابط شخصی اصل بود. از آنجایی که مردم نمی توانستند به یکدیگر اعتماد کنند، بسیار مراقب بودند تا پیش از بشارت، دوستی ایجاد کنند. خداوند ذهن یک ایماندار را باز می کند تا قبل از اینکه این فرصت به او داده شود که شهادت دهد، درست همانطور که "او" امروزه این کار را می کند. تنها تفاوت این بود که مردم بشارت درجه-در یا در عموم و هرچیزی شبیه به این مجاز نبود. احتمالاً هیچ راهی برای بشارت و دستگیر نشدن وجود نداشت. حتی وقتی مسیحیان بشارت نمیدادند، بسیاری از اوقات باز هم آنها به ادارات دولتی فراخوانده می شدند و استنطاق می گشتند.

- ۲- آنها چطور دوستی و مشارکت را در حین شکنجه بدون دستگیر شدن ترویج می کردند؟ وقتی درباره اوقات شکنجه صحبت می کردید، ترس و محدودیت های زیادی درباره آنچه می توانید انجام دهید وجود داشت. خطر وجود داشت و سیستم یا روشهایی نداشتیم تا "دستگیر نشویم". در عوض باید تصمیم ها زود و درست در وسط موقعیت گرفته می شد؛ به دنبال خواست خداوند رفتن با دعا و خرد جمعی کلیسا. مشارکت بخشی از وجود یک ایماندار است، پس مردم به هر صورتی به دنبال آن بودند زیرا در موعظه ها دانسته و آموزش داده شده بودند. با اینکه وقتی مشارکت باید مخفیانه در جنگل ها یا مراسم ها انجام می شد، هم اهمیت دعا درک می شد و به دنبال راههای خلاقانه برای انجام آن بودند. بنابراین کلیسا و مبشرین برای آن دعا می کردند. البته و قتهایی هم بود که آنها به هر صورت دستگیر می شدند، زیرا افسران دولت جاسوس های بسیاری در بین ایمانداران داشتند.
- ۳- آنها چطور در حین سختی ها و شکنجه ها شاگردسازی می کردند یا به ایمانداران آموزش می دادند بدون اینکه دستگیر شوند؟

روابط شخصی، مربی و گروه‌های کوچک جایی بودند که همه می‌توانستند یکدیگر را بشناسند، به یکدیگر اعتماد کنند و جوابگو باشند. حرکت گروه کوچک و مربی‌گری یک به یک، روش جدیدی از هدایت و کمک نیست. این یک روش انجیلی است و باید در زمان آزار و اذیت نیز وجود داشته باشد. گاهی اوقات مدرسه مسیحی ما شامل جلسات شبانه در قبرستان‌ها برای مطالعه انجیل، یادگرفتن برای انجام موعظه و انجام مسئولیت‌ها می‌شد. ترسناک بود ولی هیچ‌کس در آنجا ما را اذیت نمی‌کرد. مرحله بعدی دو قسمت می‌شد: (۱) ایمانداران راههایی را برای ملاقات بصورت گروه‌های کوچک در مکان‌های مخفی یافتند، (۲) خادمین کلیسا بسیار تلاش کردند تا راههایی را برای باز کردن کلیسا بیابند تا بتوانند ملاقات داشته باشند. گاهی اوقات این نتیجه می‌داد و گاهی نه. بعنوان پانوشت، اجتماع ما برای ۳۵ سال بدون اینکه محل اختصاصی برای عبادت مورد استفاده قرار بگیرد وجود داشت. ما مکانی را اجاره کرده بودیم. قبل از آنکه اتفاق بیفتد، کلیسای ما سه ساختمان داشت که توسط افسران دولت از ما گرفته شده بود. هیچ‌یک از آنها به ما بازگردانده نشدند. از آنجایی که گردهمایی خارج از ساختمان کلیسا ممنوع بود، آنها محل پرستشگاه‌های ما را به این دلیل گرفته بودند تا "کلیسا را متوقف کنند!"

درباره نویسنده

رندی در یک خانواده کاتولیک در ایالات متحده بزرگ شد. در طول دوران کودکی اش، او شروع به زیر سوال بردن وجود خدا نمود، و در بزرگسالی ملحد شد. بعدها در نتیجه صحبت افراد با او در مورد مسیح، او شروع به زیر سوال بردن باورهای خود کرد. سپس او کتاب مقدس را مطالعه نمود و ادعاهای عیسی مسیح را بررسی کرد. پس از درک این موضوع که عیسی مسیح همان کسی است که ادعا میکرد، رندی پی برد که خدا وجود دارد. در آن زمان بود (۱۸ آگوست ۱۹۸۲) که او ایمان خود را بر عیسی مسیح به عنوان نجات دهنده خود قرار داد.

یک سال بعد از تغییر رندی، او شروع به دعا برای ایمانداران شوروی کرد که برای ایمان خود زندانی شده بودند. در طول این زمان، تمایلی در زندگی خود احساس کرد که به اتحاد جماهیر شوروی برود و با شبانان آنجا همکاری کند. اما این آرزو یازده سال بعد در سال ۱۹۹۴، پس از اتمام کالج کتاب مقدس و در حالی که او یک شبان بود، محقق شد و او اولین سفر خود به اوکراین را انجام داد. دو سال بعد او سفر دیگری انجام داد، به مدت دو هفته در روسیه تدریس نمود، و پس از آن دو هفته در اوکراین تعلیم داد. این تجارب کمک کرد که او به درک بهتری از فراخواندگی خداوند در زندگی خود دست یابد. رندی، آنت همسرش، و چهار فرزند آنها (الیاء، ارمیا، لوقا و تابیئا) در ماه ژوئیه ۲۰۰۱ به کیف، اوکراین، نقل مکان کردند. رندی و آنت تا جولای ۲۰۱۱ نزدیک به ۱۰ سال است که در کیف زندگی میکنند. آنها به آموزش رهبران کلیسا و همسران آنها در اوراسیا میپردازند.

در طی مدت خدمت رندی در ایالات متحده، او شبان موقت دو کلیسای کوچک بود که به زندانیان و بی خانمان ها کمک و بشارت میدادند. او بعدها به عنوان شبان ارشد کلیسای بارک ریور بایبل در میشیگان برای بیش از هشت سال خدمت کرد. او همچنین به عنوان یک کمک کار در موسسه "خدمات مربوطه کتاب مقدس"، که سازمانی است برای کمک به کلیساهای از کمک شبانی گرفته تا حل مشکلات کلیسایی به مدت ۱۰ سال (۱۹۹۰-۲۰۰۰) خدمت کرد.

سوابق تحصیلی رندی شامل مدرک مهندسی الکترونیک، مدرک لیسانس در کتاب مقدس و مدرک کارشناسی ارشد در خدمت کلیسایی میباشد، مه هر دو از موسسه انجیلی مودی، واقع در شیکاگو اخذ شده است.